

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.”

DJELA APOSTOLSKA 11:26

Antiohija

mart/april 2025.

broj 194

**BOG JE SNAGA
MOGA SRCA...**

PSALAM 73:26 [SSP]

POVRATAK U JEDINSTVO

NAŠE NAJVEĆE
SVEDOČANSTVO

**SA ISUSOVE TAČKE
GLEDIŠTA, NA ZEMLJI
POSTOJI SAMO JEDNA
CRKVA.**

Nije reč o katoličkoj, protestantskoj, baptističkoj, prezviterijanskoj, niti o anglikanskoj crkvi; reč je o Njegovoj crkvi. Verujem da je On veoma ljubomoran i da želi da crkva bude samo Njegova.

Međutim, u svom trenutnom stanju, crkva je podeljena i stoga slaba. Ali to nije bila Božja namera. Kako se naše doba približava kraju, Bog će početi da ujedinjuje svoj narod i ishodi će biti zadivljujući.

U ovoj knjižici, Derek Prins istražuje jedinstvo kao što je prikazano u prvoj crkvi i vodi nas kroz proces obnove kako bismo se vratili tom jedinstvu. Nadalje, kroz Sveto pismo, Derek nam otkriva da će, ukoliko zaista budemo jedno, svet verovati i znati da je evanđelje istinito.

**Podržati udruženje i misiju Derek Prince Srbija
možete kupovinom knjige iz našeg izdavaštva
ili donacijom na račun:
325 -9500700044980-85**

info@derekprince.rs
miki.cobrda79@gmail.com

+381 64 405 47 44

www.derekprince.rs

FB: Derek Prince misija - Srbija

Zahvaljujemo se svima
koji su svojim priložima
finansijski pomogli
štampanje i distribuciju
ovog broja Antiohije.

To su:

Crkva Božja Beograd,
Evandeoska crkva Čapljina,
vjernici iz Banjaluke i Sente.

**Ko u vetar gleda, odustaje od setve;
ko oblake prati, odustaje od žetve.**

KNJIGA PROPOVEDNIKOVA 11:4 (NSP)

Izdavač : Antiohija | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, RS/BiH
Kontakt telefon : +387 [0]65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

ŠKOLA SRCA 2025.

ETNO SELO STANIŠIĆI, BIJE LJINA ♥ 14-18. APRIL

Pozivamo vas u ŠKOLU SRCA!

Fokusiraćemo se na tri glavne oblasti:

- izgradnju intimnosti sa Bogom,
- iscjeljenje srca,
- pronalaženje i održavanje duhovne slobode.

Ovo je praktična pouka, s naglaskom na susret s Bogom i promjenu srca. Na ličnom nivou, odrastanje u ove tri oblasti mi je pomoglo u potrazi za Bogom, a ova potraga je ono što me je najbolje pripremi lo da ostanem vjeran pod veoma intenzivnim pritiskom tokom dvije godine u zatvoru.

Koristili smo ovaj materijal sa vođama iz Turske, Irana, Sirije, Iraka, Makedonije, Kosova, Albanije i Egipta. Znamo da su tom prilikom mnogi imali neku vrstu susreta sa Bogom i da su bili ohrabreni. Takođe smo vidjeli da kada se ova pouka primjenjuje, ona može proizvesti zdravije vođe, zdravije odnose i zdravije crkve.

Andrew i Norine Brunson

VIŠE
INFORMACIJA
I PRIJAVE
ZA ŠKOLU SRCA
2025. GODINE
na stranici

WWW.ANTIOHIJA.ORG

SRCE JEDNOG DJEČAKA

Hirurg je rekao jednom dječaku: „Sutra ujutro, ja ću otvoriti tvoje srce.”

„Pronaći ćeš Isusa unutra”, prekinuo ga je dječak. Hirurg ga je pogledao u oči, uzdahnuo.

„Ja ću skalpelom otvoriti tvoje srce”, nastavio je, „kako bih provjerio koliko ga možemo popraviti.”

„Ali kada otvoriš moje srce pronaći ćeš Isusa u njemu.”

Hirurg je pogledao prema roditeljima koji su mirno i tiho sjedili nasuprot njima.

„Kada provjerim možemo li ga popraviti, ponovo ću zašiti tvoj grudni koš i nakon toga ćemo planirati što ćemo dalje da radimo.”

„Ali pronaći ćeš Isusa u mom srcu. Biblija kaže da On živi tamo. Puno pjesmica govori o tome kako On živi tamo. Pronaći ćeš Njega u mom srcu.”

Hirurgu je sada već bilo dosta.

„Reći ću ti što ću pronaći u tvom srcu: oštećeni mišić, slabu opskrbljenost krvlju, slabe žile i pronaći ću način kako da popravim sve to.”

„Pronaći ćeš i Isusa tamo jer On tamo živi”, dodao je dječak.

Hirurg je otišao. Sjeo je kasnije u svoju kancelariju i pravio bilješke nakon operacije:

Oštećena aorta, oštećena pulmonarna vena, razvijena degeneracija mišića. Transplantacija srca ne bi uspjela, bez nade za oporavak. Terapija: sedativi i strogo mirovanje. Prognoza...?

Tu je malo zastao.

Smrt u roku od otprilike jedne godine.

Zastao je, jer je osjetio da tu ima još nešto.

„Zašto?”, pitao je na glas. „Zašto si to učinio? Ti si ga doveo u ovu situaciju! Zbog tebe ga boli sada i prognozirana mu je ranu smrt. Zašto?!”

Gospod je odgovorio i rekao: „Dječak, moje jagnje, nije bio namijenjen tvome stadu na dugi rok, jer on je dio moga stada i zauvijek će biti. U mom stadu nema boli i tu je prisutna udobnost koju je tebi teško i zamisliti. Njegovi roditelji će mu se tamo pridružiti jednog dana i

oni će pronaći mir, te će moje stado nastaviti da raste.”

Hirurgu su navirale suze, sve brojnije, a njegova ljutnja je postajala sve veća.

„Ti si stvorio to dijete i to srce u njemu, i dozvolićeš da on umre za nekoliko mjeseci. Zašto?!”

Gospod je ponovo odgovorio: „Dječak, moje jagnje se vraća mom stadu jer je izvršilo zadaću koja mu je bila namijenjena; ja ga nisam stavio u tvoje stado kako bih ga izgubio, već kako bih ponovo vratio jedno izgubljeno jagnje.”

Hirurg je plakao. Nakon toga je otišao do dječaka, i sjeo pored njega. Njegovi roditelji su sjedili na drugoj strani kreveta.

Dječak se probudio i prošaptao: „Da li si otvorio i pogledao moje srce?”

„Jesam.” odgovorio je hirurg.

„I šta si pronašao tamo?” upitao je dječak.

„Pronašao sam Isusa”, odgovorio je hirurg.

BOŽIJI SUVERENI RAZLOZI

Don nije krivio Boga za svoje nevolje, barem ne u početku. Bio je ljut na svoj bedni posao, na svog zahtevnog šefa, bezobzirne kolege i bezobrazne mušterije. Dasve njih je krivio za povredu svojih leđa, za svoje zdravstvene i novčane probleme. Bio je hronično besan na druge ljude i „nepravedan život“!

Don je u jednu ruku bio posvećen Bogu. Redovno je išao na bogoslužjenja i nekoliko puta sedmično se molio čitajući Bibliju. Zato se i zgrozio kada mu je pastor rekao da je besan na Boga a da toga nije ni svestan.

Poput većine hrišćana ni on nije video Božiju suverenu ruku iznad svojih nevolja. Nije znao da to što mu se događa nije slučajnost, da je u okrilju Svevišnjeg, baš kako kaže Psalmista:

„Naš Bog se nalazi na nebu, sve što hoće on to i učini“ (Ps 113,3). Don nije mogao da vidi da takav Bog ima svrhu sa problemima koji ga muče, da svi oni rade za njegovo dobro i njegovu hristolikost (Post 50,20; Jov 1-2; 38-42; Rim 8,28-29).

Prvi korak izlaza dogodio se kada video da ga je Gospod u svojoj suverenosti stavio tamo gde je i želeo. Ali, i to mu je donelo novi problem. Naime, prvo je bio besan na život, na ljude, na prirodu i svet u celini. Svo to vreme Gospod mu nije bio kriv jer mu i nije bio u žiži pažnje. Ali, kada je konačno dozvolio Bogu da zauzme mesto koje mu pripada – središte problema – tada je u njemu dobio novog krivca. Sada je bio besan na Boga. Sada je svoje optužbe izlivao samo na njega.

Da li je ovo bio neki napredak za Dona? Jeste! Bio je to prvi neizbežni korak ka dubljoj i trajnijoj radosti. Napredak je kada od neznanja o Božijoj suverenosti i nebrige za nju postanete svesni svega toga.

Sledeći korak je napravio kada je počeo da razmišlja o Božijim dobrim namerama u svojim nevoljama. Poput nebrojenog mnoštva sebi sličnih, i Don je iza svojih bolesti i nemoći video svevišnjeg nebeskog Oca koji ga ipak voli. Lagano je iz Božije Reči otkrivao da nas Bog nevoljama menja u Hristov lik; da nas privlači bliže k sebi; da ra-

zotkriva naše grehe i tako nam pokazuje šta je sve doživeo naš Spasitelj; da nas tako osposobljuje da služimo drugim nevoljnicima; da jača u nama čežnju za Hristovim dolaskom i njegovim obećanjima novog tela i nove zemlje. Suočivši se sa ovim istinama, Don je doživeo da sila njegovog besa na Boga postaje sila novog pouzdanja! Naučio je da se kaje kad god oseti da zahteva od Boga da deluje po njegovom. Naučio je da voli Boga kad god se seti da su nevolje oruđe božanske providnosti i suverenosti.

Robert D. Džons

Priložio i preveo Žarko Đorđević

KO NE VOLI, NIJE POZNAO BOGA,
JER BOG JE LJUBAV.

PRVA JOVANOVA POSLANICA 4:8

AGAPE

BITI UZ IZRAEL

Peta knjiga Mojsijeva 26:16-19

U Božjem srcu postoji posebno mesto za Njegov narod - za Jevreje. Njihovo mesto nije negde u prošlosti, niti je njihova uloga završena; šta više, njihovo vreme tek dolazi. Prošlo je skoro dve hiljade godina od kako je Pavle živio i za beležio da Gospod nije opozvao svoj poziv ili svoje darove od jevrejskog naroda (Rimljanima 11:28-29). Rekao je da će ljudi videti povratak Jevreja u svoju zemlju, u Izrael, i da će oni pronaći svoju ulogu i mesto koje im pripada. Verujem da će taj narod u ovim vremenima biti u još većem fokusu.

Tragično je, ako telo Hristovo ne razume ulogu koju ima Izrael i jevrejski narod. Bog ih poziva da se vrate, ne samo u svoju

zemlju, nego i k Njemu. Verujem da će u budućnosti, Mesijanski Jevreji koji veruju u Isusa, igrati važnu ulogu u ujedinjenju celog tela Hristovog, kao i u pripremama za povratak Mesije. Telo Hristovo neće biti potpuno sve dok se Jevreji i neznabošci ne predstave u *novom čoveku*, kao što to piše u Efescima 2:15, i Galatima 3:28. Mnogi će mu, kada On dođe, iskazati dobrodošlicu na poseban način (pogledajte Jevanđelje po Mateju 23:39).

Svet reaguje agresivno kada je u pitanju Izrael, a antisemitizam poprima sve veće razmere u mnogim zemljama. Mediji ih prikazuju u pogrešnom svetlu, a ljudi olako donose zaključke u vezi Izraela. To je znak vreme-

na u kojem će se svet prepirati oko njega. Isto tako, hrišćani su pod uticajem ove gorčine, jer će njima biti važnije ono što im se plasira u medijima nego same činjenice. Ne možete prosto gutati sve što vam današnji mediji serviraju. Nemojte se urotiti protiv Izraela zato što ste čuli neke priče koje nisu zasnovane na istini. Izrael nije savršena nacija – kao što to nije ni jedna druga nacija – ali Bog i dalje čini nešto posebno u njoj i kroz nju.

Ne morate se složiti sa svime što se tamo dešava, ali je važno da znate činjenice da biste mogli da pokažete solidarnost sa tim narodom. Taj proces obnove, nije samo materijalne nego i duhovne prirode. Nemoj-

te izabrati pogrešnu stranu zbog nepoznavanja prilika, iz navike ili zbog predrasuda, i nemojte se raspravljati oko netačnih stvari. Umesto toga, molite se za duha mudrosti i otkrivenja da biste mogli da razumete šta se tamo stvarno događa. Ne dajte se prevariti tako što ćete površno gledati na tamnošnja neobična dešavanja.

Obavezno korigujte svoje srce ukoliko uočite da vas iritira kada vam neko spomene Izrael. Pitajte Boga zbog čega tako reagujete. Ne preostaje vam ništa drugo osim da padnete na kolena, i pokajete se, da biste se tako oslobodili od vekovima duge neznabožačke netrpeljivosti i agresije prema Božjem narodu.

U.E.

ČUVAJ SVOJE SRCE

„Svrh svega što se čuva čuvaj srce svoje, jer iz njega izlazi život.”

Priče Solomunove 4:23

Ukoliko želiš da život utiče u tebe i da izvire iz tebe, čuvaj svoje srce! Određene vrste misli su „nazamislive” među vernicima – osuda i kritike su među njima. Sve što Bog želi da nas nauči postoji kako bi služilo našem dobru i sreći. Slediti Njega znači plodonosnost; slediti đavola znači neukorenjenost.”

J.M.

GOSPOD VINA

Trećeg dana je bila svadba u Kani galilejskoj. Tamo je bila i Isusova majka. Isus i njegovi učenici su takođe bili pozvani na svadbu. Kada je poneslo vina, reče Isusu njegova majka: „Nemaju više vina.“ „Nije tvoje da mi govoriš šta da činim – reče joj Isus. Moj čas još nije došao.“ Isusova majka reče slugama: „Radite sve što vam kaže.“ Tamo je bilo šest kamenih posuda za vodu, koje su po judejskim propisima služile za obredno pranje. U svaku je moglo da stane oko dva ili tri metrita. Isus reče slugama: „Napunite posude vodom.“ Oni ih napuniše do vrha. Zatim im reče: „Zahvatite sad i odnesite trpezaru da okusi.“ Oni mu odnesoše. Trpezar je okusio vino koje je postalo od vode, ali nije znao odakle je. To su znale slugе koje su zahvatile vodu. Trpezar je onda pozvao mladoženju i rekao mu: „Svaki domaćin prvo iznosi dobro vino, a kad se gosti opiju, onda slabije. A ti si čuvao dobro vino sve do sada.“ U Kani galilejskoj je Isus učinio svoj prvi znak i tako pokazao svoju slavu. Tu su njegovi učenici poverovali u njega. Posle ovoga je Isus sa svojom majkom, braćom i učenicima otišao u Kafarnaum. Ostao je tamo nekoliko dana. (Jovan 2,1-12)

Neki je nigerijski poglavica, kaže priča, poslao glasnike sa pozivom na veselje. „Hrana je obezbeđena“ - govorili su oni – „ali svako ko dođe treba da donese ćup palminog vina kao svoj doprinos“. Ezra se radovao ovoj prilici, ali nije imao vino. Sedeo je tako i smišljao šta da uradi. Žena mu reče: „Pa kupi vino. Nije to tako skupo spram tako velike prilike.“

„Svašta“ - odmahnuo je on odbijajući predlog. „Da trošim svoj novac tamo gde je sve besplatno! Hmm... Znam šta ću: Poneću ćup pun vode! Ko zna koliko će gostiju biti, šta je malo vode na toliko vina. Niko to neće ni da primeti!“

Toga dana od zore su odzvanjali svadbeni timpani. Gosti su dolazili u svečanoj odeći. Bilo ih je sa svih strana, iz svih pleme-

na. Svi bi sipali svoje vino u jedno veliko kameno korito. Ezra stade u red i uradi isto - Izli svoje „vino“. Kada je pozdravio poglavicu, pridružio se igračima i gostima za stolom.

Kada su svi stigli, poglavica naredi da pesma i ples stanu i da se svima napune čaše. Sprema se zdravica. I kada su svi u isti čas počeli da piju - gle iznenađenja! Nije se samo Ezra „mudro“ dosetio. Gosti su s gađenjem pljuvali vodu. Naime, svi su pomislili da njihov ćup vode neće mnogo da šteti tolikom vinu. Poglavica je besneo, a gosti crveni od stida počеше da se razilaze.

Jedan od proverenih načina tumačenja biblijskih priča jeste upoređivanje sa sličnom pričom. Ova afrička priča oslikava donekle mentalitet siromaha. Ona govori o veselju do koga nije ni došlo. Priča iz Kane Galilejske je slična, ali i drugačija. Ona govori o veselju koje je započelo, pa onda skoro stalo, da bi se još više rasplamsalo.

Prva priča govori o vodenom vinu a druga o vinskoj vodi. Priča iz Nigerije ima moralnu pouku. Roditelji bi je pričali deci kao primer da čine dobro kada odrastu. Priča iz Kane ima dale-

ko veću poruku. Ona govori o Spasitelju Isusu i iznenađenju koje je priredio mladencima na dan njihovog venčanja. Prva priča razotkriva ljudsku prevaru, a druga obelodanjuje božansku blagodat. Nigerijska priča je ružna istina o nama samima - svi smo slagani lažovi i prevareni prevaranti. Kanina priča je komedija sa srećnim završetkom, priča koja nam daje uvid u Isusa i njegovo Carstvo. Ona nam daje zalogaj onoga što nam kasnije dolazi kao nebeska gozba! Gutljaj najboljeg vina sada ukazuje na neshvatljivu puninu radosti koja nam dolazi u večnom Božijem sutra. Prva priča završava u sramoti, a druga u radosti. Prva govori o grehu, a druga o spasenju u ovom životu i onom što dolazi. Prva otkriva bedu izgubljene nade, a druga sjaj nade koja se vratila.

Dakle, kada svetopisamsku i svetovnu priču stavimo jednu pored druge, dobijamo jasnu sliku o sebi, Bogu i našim odnosima. Lepo, poučno, jasno i glasno. Zato ljudi vole priče.

Prepričavanje priče

Drugi način tumačenja priča Svetog pisma je njihovo prepričavanje. Evo kako to vešto sa

pričom iz Kane čine Filis Provost i Barbara Smit:

Bio je to događaj godine za mestašce kao što je Kana. Taj dobri momak od Rabinovića (*Rabinowitz*) i mala Goldbergoва (*Goldberg*) su baš par. Njihovo će venčanje za koji dan. Tamo će biti svi koji ih poznaju.

Tako je bilo. Osvanuo je veliki dan. Gle, došao je i Isus sa svojim učenicima. Tu je i Marija, njegova majka. Ona se zatekla baš u času kada je zbunjeni sluga prošaptao trpezaru da im uskoro nestaje vina.

Postoje stvari u životu koje nipošto ne bismo želeli da uradimo, niti da nam se dese. Recimo, da popreko pogledamo smrknutog tipa nalik na trokrilni orman, obrijane glave i sa zlatnom kolajnom oko vrata, kao prst debelom. Ne želimo da nam dete pred gostima ponovi ono što smo rekli o njima. Ne bismo voleli ni da nam nestane vina na jevrejskoj svadbi. To bi značilo lavinu priča o vama.

Čuvši ovo, Marija je lagano prišla svom sinu i došapnula mu nešto u stilu: „Sine, vreme je da skineš naočari Klarka Kenta i uradiš nešto“.

Isus joj je odgovorio poput: „Mama, rekao sam ti već da ni-

sam za ove narodnjačke trikove.“

„Ali, sine“ - nastavila je ona - „ovim ljudima je potrebna pomoć. Uostalom, znam da ćeš uraditi kako treba.“ Zatim je otišla do onog zabrinutog sluga, pokazala mu na Isusa i rekla mu: „Vidiš li onog čoveka? E, uradi šta god da ti kaže. Samo me poslušaj, mladiću.“

Isus se našao u sred tuđe nevolje. Pa, možda ovo i jeste dobro vreme da otpočne svoju službu. Pozvao je sluga: „Vidite li onih šest kamenih posuda za vodu? Da, te tamo. Napunite ih do vrha vodom, a onda zahvatite i odnesite trpezaru da proba“.

„Hmmm... Odlično“ - mljackao je trpezar - „Kakvo vino! Ko ga je doneo?“ Niko nije znao da mu kaže. Svi su slegali ramenima i čudili se. Jedino su sluga znale odgovor. U kuhinji su odobravali: „Hej, pa taj Isus je pravi! Taj bi mogao i da se profesionalno bavi ovim!“ Tako je i bilo.

Prepričavanjem ovakvih priča razumljivim, svakodnevnim rečima, premošćava se ogromni jaz vremena između Svetog pisma i našeg doba. Osvaremenjena Marijina izjava: „Sine, vreme je da skineš naočari

Klarka Kenta i uradiš nešto“, kao i zamišljena izjava sluga: „Taj bi mogao i da se profesionalno bavi ovim“ - pomažu nam da shvatimo srž tog događaja.

Ovakvo prepričavanje ima i svoje opasnosti. U prvom redu, u želji da se naglasi jedna dimenzija priče, zapostavljaju se njeni drugi nivoi. Ostaje nam skriveno mnogo toga što je bilo važno izvornim čitaocima teksta.

Upravo zato su nam potrebni i drugi principi ispravnog čitanja i proučavanje detalja, poznavanje izvornog jezika, istorije, geografije, tadašnjih literarnih

oblika. Važno je da pazimo i na to kako neki tekst ističe drugi tekst Pisma; kako se priča odnosi prema celini evanđelja; kakva je istorija tumačenja u dvomilenijumskoj crkvenoj istoriji. Sva ova pravila su obuhvaćena pojmom egzegeza. Tako se i izraz „egzegetsko čitanje Pisma“ odnosi na pokušaj da neki sveti tekst razumemo onako kako nam govori iz svog vremena. Da bi nekoj priči dali sigurno značenje moramo prvo da znamo šta je ona govorila u svom vremenu tadašnjim čitaocima.

Phil Thrailkil

ISKUSITE I VIDITE
DA JE GOSPOD DOBAR,
BLAGO ČOVEKU ŠTO U NJEMU
UTOČIŠTE NADJE.

PSALAM 34:8

AGAPE

NOVČANICA

Jedan poznati govornik je jedan svoj seminar započeo tako, da je u ruci držao novčanicu od 20 dolara. U prostoru, gdje je bilo prisutno 200 slušalaca, upitao je:

- Ko od vas želi ovu novčanicu?

Ruke su se počele dizati u vazduh. Rekao je:

- Prije nego vam dam ovu novčanicu, dozvolite mi da napravim slijedeće. Tada je zgužvao novčanicu i ponovo je dignuo u vazduh.

Upitao je:

- Ko još uvijek želi ovu novčanicu?

Ruke su još uvijek bile podignute.

- A što ako napravimo ovo?

Bacio je novčanicu na pod i počeo je gaziti, a potom je podigao izgužvanu i uprljanu.

- Ko je od vas želi sada?

Ruke su i dalje bile u vazduhu.

- Prijatelji moji, danas smo naučili veoma dragocjenu lekciju. Bez obzira što napravim s novcem, još uvijek ga želite, jer novčanica nije izgubila svoju vrijednost. Još uvijek je vrijedna 20 dolara. U životu mnogo puta padnemo, budemo izgužvani, ozlijeđeni i na tlu, u prljavštini; i sve to zajedno sa odlukama koje donosimo i okolnostima u kojima se nađemo. Mi tada mislimo da ne zavrijeđujemo ljubav, toplinu i da nismo vrijedni. Međutim, nezavisno od toga što se dogodilo ili što će se dogoditi sa vama, nikada nećete izgubiti svoju istinsku vrijednost. Uprljani ili čisti, izgužvani ili posve uređeni, još uvijek ste neprocjenjivi, posebno za one koji vas vole. Veličina vašeg života ne izvire iz toga šta napravimo ili koga poznajemo, već iz toga **KO SMO!**

DELUJ PO BOŽJOJ REČI KOJA TI JE DATA

Nakon što ste čuli od Boga, sve što treba da uradite je da postupite po reči koja vam je data. Međutim, želim da vas upozorim, ne postupajte tako ukoliko niste čuli od Boga. Bog ne zahteva od vas da uradite nešto da biste bili isceljeni. Delujete zato što ste čuli od Njega i verujete da ste već isceljeni.

Ne morate da postite i molite se da biste dokazali svoju vrednost ili dostojnost. Post menja vas, ne menja Boga. Post će učiniti da se vaše telo potčini, ali to

ne čini Boga spremnijim da vas isceli. Ne bacajte svoj lek da pokazete Bogu, ili bilo kome drugom, da verujete. To ne proizvodi veru niti privlači Božiju pažnju. Trebalo bi da delujete tek nakon što dobijete otkrivenje da vas je Bog već iscelio, a ne da biste naterali Boga da vas isceli.

Ponekad ljudi žele da budu u veri pa rade nešto što su videli da drugi čine; ili odglume šta bi uradili da su isceljeni. Ovo može biti opasno ili smetnja vašoj

veri, ako to niste dobili od Boga. Bog ne zahteva akciju da biste vi stekli veru. Akcija je odgovor na veru koju imate. Postoje trenuci kada će vas Bog uputiti da promenite ono što radite kako biste ostali isceljeni, ali ono što treba da uradite nije preduslov da biste dobili isceljenje. Ova priča koja se desila kod bazena Vitezda će ilustrovati na šta mislim:

A tamo beše jedan čovek koji je bolovao trideset i osam godina. Kada ga je Isus video kako leži i znao da je već dugo u tom stanju, rekao mu je: „Želiš li da ozdraviš?” Bolesnik Mu odgovori: Gospodine, nemam čoveka da me stavi u bazen kad se voda uzburka; ali dok ja dolazim, drugi silazi preda mnom. Isus mu je rekao: „Ustani, uzmi svoju postelju i hodaj. I odmah čovek ozdravi, uze svoju postelju i ode. I taj dan je bila subota. Zato Jevreji rekoše izlečenom: Subota je; nije ti dozvoljeno da nosiš svoju postelju. On im odgovori: „Onaj koji me je ozdravio rekao mi je: „Uzmi postelju svoju i hodaj.”

Zatim ga upitaše: „Ko je Čovek koji ti je rekao: „Uzmi postelju svoju i hodaj?”” Ali onaj koji je bio isceljen nije znao ko je to, jer se Isus povukao, a mnoštvo je bilo na tom mestu. Posle ga Isus nađe u hramu i reče mu: „Vidi, ozdravio si. Ne greši više, da te nešto gore ne snađe.”

Jovan 5:5-14

Isus je pitao čoveka da li želi da bude isceljen. Nije pitao čoveka da li želi da mu se oprostí greh, ali je pokazao da je čovekov greh otvorio vrata za njegovu patnju. Od čoveka se nije zahtevalo da se pokaje za svoje grehe ili da se popravi kako bi bio isceljen. Nemojte se plašiti da možda imate otvorena vrata; ako vam Bog nešto pokaže, pozabavite se time.

Isus nikada nije pogledao u nečiju prošlost da bi shvatio kako da isceli tu osobu. Što se tiče ovog čoveka, Isus mu je kasnije došao i rekao mu da ne greši više kako bi mogao da drži zatvorena vrata za đavola.

Dan Bean, Florida

ZALJUBLJENI U ZALJUBLJENOST

Bog je stvorio naš mozak na takav način da zaljubljenost podseća na peščani sat. U trenutku kada te neko obori s nogu – onog časa kada se duboko zaljubiš – taj peščani sat se okrene i pesak počne da curi. U tom peščanom satu, u proseku, ima dovoljno peska da potraje od dvanaest do osamnaest meseci. Seksualna hemija i romantična privlačnost mogu da se ponove u životu u različitoj mjeri, ali prestaju da budu glav-

ni spoj koji održava odnos na običnom svakodnevnom nivou.

Osećanja se menjaju i postaju „topla i zavisna“ dok su ranije bila „vrela i uzbudljiva“. Jednostavno govoreći, Bog nije stvorio naš mozak da izdrži zaljubljenost tokom čitavog života (iz dobrih razloga). Kako da znaš da li si zaljubljen/a? Evo nekih neuroloških markera. Dr Helena Fišer, svetski poznat biološki antropolog kaže sledeće:

• Zaljubljena osoba se fokusira na bolje odlike osobe koju voli i zanemaruje ili minimizira nedostatke.

• Zaljubljene osobe pokazuju znake ekstremne energije, hiperaktivnosti, nedovoljnog spavanja, impulsivnog ponašanja, euforije i promene raspoloženja.

• Jedan ili oba partnera razvijaju ciljno orijentisanu fiksaciju da osvoje voljenu osobu.

• Strast u odnosu je pojačana a ne oslabljena nevoljama, što je veza više napadnuta, strast sve više raste.

• Ljubavnici postaju emotivno zavisni od njihovog odnosa.

• Partneri menjaju svoj svakodnevni raspored i prioritete kako bi ostali u kontaktu što je više moguće, i osećaju anksioznost kada su razdvojeni.

• Empatija je toliko snažna da mnogi govore o tome da bi „umrli za svoju voljenu osobu.“

• Zaljubljeni ljudi razmišljaju o svom partneru do stepena opsesivnosti.

• Seksualna želja je vrlo jaka, i odnos postaje obeležen izuzetnom posesivnošću.

Način na koji mnogi istraživači opisuju ovo stanje mozga

jeste da mi „idealizujemo“ osobu koju volimo. Fokusiramo se na stvari gde je ova osoba jaka (mnoge od tih stvari mogu da budu stvar naše mašte). Mi ovu osobu „idealizujemo“ kako bi ona bila zapravo osoba kakvu želimo. Svima treba da bude jasno da u ovakvom stanju nismo u stanju da napravimo objektivan izbor kada zavisimo samo od osećanja.

Evo o čemu se tu radi: „Romantična ljubav nije dobrovoljna, teško je kontrolisati, i nije stabilna.“ Ovo je psihološko viđenje, ali dopusti mi da kažem šta to mi kao hrišćani – iako početni nalet osećanja nije dobrovoljan – činimo sa tim osećanjima, kako kontrolišemo naše misli i koji je nivo naše opsesivnosti. Sve to spada pod našu odgovornost. Možda ne možemo da kontrolišemo taj početni nalet osećanja, ali možemo da se odlučimo kako i šta ćemo sa njima. Možemo to stanje da podgrevamo, da ga priгуšimo, da mu se predamo, ili da ga testiramo.

Mi nismo „sisari u evoluciji“ koji moraju da se predaju svojoj biološkoj sudbini. Mi na sebi nosimo lik Boga Stvoritelja, koji nas je otkupio i dao nam Svetog

Duha da nas snaži, ispravlja i vodi. Treba da smo mudri u vezi s našim ljudskim stanjem i da se nadamo u naše duhovno iskupljenje. Hrišćanima pomaže da znaju da mogu neočekivano da se romantično zaljube, i da to ne zavisi od njihovih godina.

Možda si samac/samica u dvadesetim godinama, ili u braku u pedesetim; zaljubljenost će te otprilike provesti kroz ista osećanja i proces. Ako to uspeš da prepoznaš, a znajući da je zaljubljenost nestalna, to će ti pomoći da unapred znaš šta će se dogoditi i nećeš biti nespeman/na. To je tako u životu, ali će to proći. Moramo da naučimo kako da se nosimo sa tim i da se dobro pobrinemo za naše emotivne veze i odnose.

Živimo u kulturi koja je zaljubljena u zaljubljenost. Psiholozi (kao na primer dr Helen Fišer i dr Dejvid Hokins) povezuju zaljubljenost sa zavisnošću. Zaljubljivanje zaista utiče na iste regione našeg mozga na koje utiču i kokain i kockanje. I kao što su neki ljudi više skloni alkoholu od drugih, tako su neki ljudi genetski predodređeni da se „zaljubljuju“ češće i intenzivnije od nekih drugih. Zaljubljenost ne utiče na sve

ljude na isti način. U neurološkom smislu, nečiji osećaji sigurnosti, samopouzdanja, duhovne zrelosti i karaktera, utiču na to kako se ta osoba zaljubljuje, na to šta oseća, kao i na intenzitet tih osećanja.

Na primer, nesigurna osoba sa niskim samopouzdanjem sklonija je da se vezuje i da bude opsesivna u vezi, više nego što je to relativno sigurna osoba sa visokim samopouzdanjem. Žena koja dolazi iz razorenog doma i koja ima strah da će biti ostavljena, često želi da stvari požuri kako bi se odnos „učvrstio“, i nagovara momka na ranu veridbu. Ona se više brine zbog gubitka još jednog odnosa, nego što se trudi da pronađe najboljeg mogućeg partnera. Dve osobe koje su relativno sigurne u sebe mogu da se uzajamno poštuju i vole, a da ne upadaju u opsesivno ponašanje ili euforične promene ponašanja, ili u očajničko vezivanje. Nedostatak ovih pokazatelja ne znači da se oni manje vole u odnosu na druge parove, moguće je samo da su ovo dvoje više utemeljeni kao pojedinci.

Osećaj zaljubljenosti je različit za svakoga, a kada se dogodi onda je uzbudljiv, snažan, obe-

ćava i čak je transcendentan. Ne želim da umanjujem tajnovitost i poetiku zaista divne romantične vezanosti, ali u stvarnosti se radi o tome da prolaziš kroz uglavnom predvidive i vidljive neurohemijske reakcije koje utiču na tvoju sposobnost da objektivno uvidiš nedostatke i slabosti svoje partnerke/partnera. Dr Tomas Luis to kaže ovako: „Ljubav možda nije bukvalno slepa, ali sva je prilika da je bukvalno nesposobna da donosi razumne odluke i upotrebi dozu negativnosti koja je potrebna za realnu procenu stanja stvari.”

Jedna mlada žena mi je pričala kako su ona i njen momak govorili o braku. Upitala me je za savet, i govorili smo o tome u čemu je njen mladić dobar. Onda sam je upitao o njegovim slabim stranama. Malo se zacrvnela i odgovorila: „Znate, mislim da on nema nijednu slabu stranu.”

„Stvarno?”

„Ma znam. Ne mogu ni sama u to da poverujem. Mislim da mi se posrećilo.”

Podsetio sam je na stih u Poslanici Jakovljevoj 3,2 koji kaže da svi mi na mnogo načina grešimo, i onda sam joj rekao:

„Verujem u Sveto pismo – odnosno da svi grešimo, tu uključujem i vašeg mladića – više nego što verujem u vašu sposobnost posmatranja. Pošto ste me pitali za savet, evo ga: nemojte se udavati za čoveka sve dok ne uvidite na koje načine greši, zato što vam garantujem – više od toga, to vam garantuje Sveto pismo – da i on greši, i bilo bi dobro da znate na šta se obavezujete pre nego što se za njega udate.”

Ovde postoji opasnost da dopustimo tim silnim osećanjima da diktiraju kada ćemo započeti vezu, ostati u njoj, ili završiti neku vezu: kada u odnosu nešto zaškripi (što će se svakako dogoditi), mnogi ljudi koji su prepuni osećanja će tu situaciju zanemariti i odbaciti pokrenuta pitanja u tom sukobu, i pokušaćće da to prevaziđu i poprave vezu zbog svojih jakih osećanja. Mudrost nas savetuje da se potrudimo da naš odnos bude uspešan ne zato što imamo silna osećanja već zato što smo doneli dobru odluku. Previše često smo motivisani da sačuvamo odnos zbog osećanja, a ne zbog toga što bi to bila dobra odluka.

Geri Tomas

Iz knjige „Sveta potraga“

DA LI SI PRAVI PRIJATELJ?

„Prijatelj voli u svako doba.”
Priče Solomonove 17:17, NSP

Dva čoveka su zajedno putovala kada se odjednom i niotkuda pojavio medved na putu. Pre nego što ih je medved primetio, jedan čovek je otrčao do drveta pored puta, popeo se na njegove grane i sakrio se. Drugi čovek, koji nije bio tako okretan kao njegov saputnik koji se popeo na drvo, bacio se na zemlju i pretvarao se da je mrtav. Medved je prišao, njuškao svuda oko njega, i izgledalo je kao da mu nešto šapuće na uvo. Čovek je ranije čuo da medvedi neće dodirnuti mrtvo telo, pa je ležao potpuno mirno i zadržavao dah. Nakon provere, medved je pomislio da je u pitanju mrtvo telo i otišao je. Kada je opasnost prestala, čovek sa drveta je sišao. Radoznao, upitao je svog saputnika šta mu je medved šapnuo kada je prislonio njušku direktno na njego-

vo uvo. Prijatelj mu je odgovorio: „Rekao mi je da nikada ne putujem sa prijateljem koji me napusti na prvi znak opasnosti!” Lako je biti prijatelj sa nekim ko je uspešan, sve mu ide od ruke i trenutno je na vrhuncu snage i slave. Šta kada ta osoba padne, ili ne uspe, ili izgubi vezu sa Hristom, ili namerno prekine tu vezu i izazove svakojake vrste ružnih posledica? U Bibliji piše: „Prijatelj voli u svako doba.” Kada ti ide dobro, nisu zavidni, a kada ti ide loše, ne gledaju te sa visine. Oni su saosećajni i pažljivi bez obzira na to kakav si ti. Američki pisac Elbert Habard je rekao: „Tvoj prijatelj je čovek [ili žena] koji zna sve o tebi i koji te još uvek voli.” Ako imaš takvog prijatelja, ceni ga i često mu govori koliko ga ceniš.

Bob & Debby Gass

Gore navedeno proučavanje Božije Reči
je intelektualna svojina udruženja
UCB hrišćanska misija.

VASKRSLI HRIST

"A Petar iđase za Njim izdaleka... da vidi svršetak..."

(Matej 16,58)

Petar je bio posmatrač Isusove patnje i trpljenja. Vezanog Isusa odvođe pod okriljem noći iz Getsemanskog vrta. Sve se brzo odigrava, kao u pozorištu. Na bini divlje scene smenjuju jedna drugu, a Petar je kao posmatrač seo u gledalište. Njemu se priključuju drugi gledaoci, koji su manje ili više bili zainteresovani za razvoj događaja.

Šta će sada doživeti Petar? Zapisano je da je hteo da vidi kraj ovog događaja. Kraj nije video, jer Isusovim zarobljavanjem je počeo događaj, koji do dana današnjeg nije završen. Isus je bio razapet, sahranjen i vaskrsnut. Zauzeo je tron pored Oca. Od tog vremena Otac preko Duha Svetog privlači grešnike svome Sinu. Taj događaj se nastavlja u večnost, kada će nastati novi

svet, u kojem će spašeni u večnosti hvaliti Jagnje Božje.

Petar, ne samo da nije video kraj, koji je želeo da vidi - dogodilo se nešto više - odjednom je i sam bio uključen u događaj. Bio je napadnut od vojnika. Odrekao se svog Spasitelja i otkrio je sebe kao potpuno izgubljenog čoveka. Kada mu je vaskrsli Isus pokazao, da je čin raspeća na krstu doneo pomirenje Boga i čoveka, uzverovao je i postao je svedok vaskrslog Hrista. Ne, nije dugo ostao posmatrač. Postao je saučesnik. Na kraju je i sam umro na krstu. Isusovo trpljenje ne podnosi posmatrač. Nismo li uključeni kao Petar, tada naše srce otvrdne. U svakom slučaju se sa nama i u nama nešto događa.

Gospode! Pomozi da nam tvoja smrt posluži za novi život. Amin.

Wilhelm Busch

BOG GOVORI, A MI TREBA DA SLUŠAMO

Od samoga početka, Bog je kroz svoju reč uticao i na svet i na čoveka. Njegova volja je bila da govori i da kroz to objavi svoju volju, puteve, načine kao i istine o sebi. Mnogo puta Njegova reč je donosila nadu, najavljivala promenu, vraćala sa pogrešnog puta, obećavala... Ono što je uvek bilo do Božijeg naroda jeste da čuje šta Bog govori, da čuje, veruje i drži se toga.

Bog i danas govori! Danas je Božiji glas dostupan kroz Reč i Duha. On želi da govori svojoj deci, da ih vodi, uči, teši, da im pomaže i da im se objavljuje. Jedno od važnijih pitanja je: Čujemo li Boga? Šta Bog govori? Bože, želim da čujem od tebe!

Trebalo bi da razmišljamo na sledeći način: *Neka tvoja Reč bude živa u mom životu. Govori meni lično, u moj život, moje situacije. Objavi mi se.*

Veoma je bitno da želimo da čujemo šta nam Bog govori.

Sigurno ste bili svedoci o-

vakve ili slične situacije.

Majka viče na sina: „Dejane, počisti sobu. Da li me čuješ?! Počisti sobu odmaaah! Deeejane, počisti sobu! Ti Dejane izgleda sediš na ušima.”

Verovatno nam se svima desilo kada smo mi bili mali, kada su nam se roditelji ili stariji obraćali, ili kada smo mi govorili svojoj deci ili nekome ko nije želeo da nas sluša i posluša. Kako god, bila je to uvek odluka onih koji slušaju, da ono što je rečeno i nije toliko važno za njega ili za nju.

Gospod je imao sličan problem samo nije koristio rečenicu: „Da li sediš na ušima?” On je nama ostavljao da donesemo odluku da li nam je ono što On govori važno.

Naš pristup Božijoj Reči treba da bude praćen spremnošću da čujemo i poslušamo.

Kada je to izgovorio, povika: „Ko ima uši da čuje, neka čuje!” (Luka 8:8)

Dorđe Kostić, Novi Sad

POBJEDNIK I GUBITNIK

Kada pobjednik pogriješi, on kaže: „Pogriješio sam“, i nauči lekciju.

Kada gubitnik pogriješi, on kaže: „To nije bila moja greška“ i optužuje druge.

Pobjednik zna da su izazovi najbolji učitelji.

Gubitnik se osjeća žrtvom pred izazovima.

Pobjednik zna da rezultati najviše zavise od njega samoga.

Gubitnik vjeruje da postoji loša sreća.

Pobjednik se puno trudi i dosta vremena posvećuje uspjehu.

Gubitnik je uvijek „jako zauzet“ i nikad nema vremena.

Pobjednik rješava izazove jedan po jedan.

Gubitnik je okružen izazovima i ne rješava ni jedan.

Pobjednik drži do svoje riječi i ispunjava obećanja.

Gubitnik ne izvršava obećanja, a kada pogriješi samo se opravdava.

Pobjednik kaže: „Ja sam dobar, ali mogu i bolje.“

Gubitnik: „Nisam tako loš kao drugi.“

Pobjednik prvo sluša pa odgovori.

Gubitnik ne čeka da dođe njegov trenutak da govori.

Pobjednik poštuje one koji znaju bolje i trudi se da od njih nešto nauči.

Gubitnik se protivi svima koji znaju više, te samo naglašava njihove nedostatke.

Pobjednik se osjeća odgovornim za sebe i za svoj posao.

Gubitnik nije odgovoran i uvijek govori; „Radim svoj posao i to je dovoljno.“

Pobjednik kaže: „Želim naučiti još bolji način, da nešto poboljšam...“

Gubitnik kaže: „Ovo je način na koji smo uvijek tako činili, ne postoji drugi...“

Pobjednik uspijeva „vidjeti šumu u cjelosti“.

Gubitnik gleda samo „drvo koje treba posaditi“.

SAVEST

unutrašnji kompas

Siguran sam da poznajete nekoga ko je duže ili kraće vreme dolazio u crkvu i činio se kao predan hrišćanin, ali je onda na opšte iznenađenje i čuđenje prestao da dolazi u crkvu. Ne retko takvi ljudi počnu da žive potpuno suprotno od Hristovog učenja. Jedan moj prijatelj često kaže kako je važnije opstati nego postati. Ima istine u tome. Nešto slično kaže i apostol Pavle u poslanici Efescima 6:13-14: „Zato uzmite svu Božiju opremu, da možete da se oduprete na dan zla i – kad sve izvršite (nadvladate) – da se održite! Držite se dakle!“

Mudri Solomon kaže u Propovedniku 7:8 da je bolji svršetak

nečega nego početak. Isus takođe govori nešto slično u Mateju 24:13, da svako ko istraje do kraja, biće spasen!

Zašto neki prekinu svoj hod sa Isusom? Verujem da razloga ima puno. Isto tako verujem da ni jedan razlog nije dovoljno dobar i snažan da bi se prekinuo život sa Hristom. Na jedan od tih razloga Pavle upozorava Timoteja:

*„Poveravam ti ovaj nalog, sine Timoteje, u skladu s proroštvima koja su ranije o tebi izrečena, da, držeći ih se, biješ dobar boj, imajući veru i **dobru savest**, koju su neki odbacili, pa doživeli brodolom vere“ (1. Timoteju 1:18-19).*

Mnogi ljudi dožive brodolom vere i prekinu svoj odnos sa Bogom zato što su odbacili dobru savest. Potisnu je i uguše, ne dozvoljavajući joj da ih upozorava i vodi. Savest je unutrašnji osećaj ili glas koji pomaže pojedincu da razlikuje ispravno od pogrešnog, usmerava moralne odluke i ponašanja. To je vrsta samorefleksije o etičkim standardima, vrednostima i odgovornostima.

Savest nije univerzalna u smislu da je identična za sve ljude, jer se oblikuje kroz različite faktore, uključujući kulturu, religiju, društveno okruženje, obrazovanje i individualna iskustva. Na primer, ono što se u jednoj kulturi ili društvenoj grupi smatra moralno ispravnim, u drugoj se može smatrati neprihvatljivim. Postoje ipak neka osnovna moralna načela koja su prilično rasprostranjena širom sveta, kao što su poštovanje života i zabrana nasilja.

Za nas hrišćane, Isusove učenike, savest ima centralnu ulogu kao unutrašnji vodič za razlikovanje dobra od zla. Savest je usko povezana sa Božijim moralnim zakonom i duhovnim životom vernika. Hrišćanstvo često vidi savest kao unutrašnji

glas kroz koji Bog komunicira sa ljudima. Savest se često povezuje sa delovanjem Svetog Duha, koji pomaže vernicima da prepoznaju Božiju volju. Sveti Duh ne samo da podseća ljude na moralne zakone, već ih i ohrabruje da žive svetim životom u skladu sa Isusovim učenjem. U Jovanu 16, Isus objašnjava koje je delo Svetog Duha, koji je njegov zadatak i kaže da će nam On otkriti istinu u vezi greha pravednosti i suda. Duh Sveti sarađuje sa našom savešću, koristi je i vodi nas kroz život.

Mnogi savremeni teolozi, a i crkveni oci, koji su u velikoj meri oblikovali hrišćansku teologiju i moralno učenje, često su se bavili pitanjem savesti i njenom ulogom u životu vernika. Oni su smatrali da je savest Božiji dar ljudima, unutrašnji glas koji usmerava prema istini, pravednosti i dobru. Evo šta su neki od najznačajnijih crkvenih otaca govorili o savesti.

Avgustin (354–430)

Sveti Avgustin, jedan od najvažnijih teologa zapadne crkve, mnogo je pisao o savesti. On je savest video kao unutrašnju sposobnost prepoznavanja Božje volje i moralnog zakona.

Smatrao je da savest deluje kao „Božiji glas u duši” koji nas podseća na ono što je ispravno ili pogrešno. Avgustin je verovao da je savest svedočanstvo Božje prisutnosti u ljudskom srcu, što se jasno vidi u njegovim spisima kao što su „Ispovesti” i „O Trojstvu.”

U „Ispovestima”, Avgustin piše o tome kako nas savest osuđuje kada činimo greh, podsećajući nas na Božiji zakon, i kako nas pokreće ka pokajanju i pomirenju sa Bogom. *Prema njemu, savest je mesto susreta sa Bogom, gde Bog deluje direktno na dušu.*

Toma Akvinski (1225–1274)

Toma Akvinski je bio veliki teolog Srednjeg veka. On je sistematizovao mnoge ideje ranijih

crkvenih otaca. Prema Akvinskom, savest može biti pogrešna zbog neznanja ili greha, ali ona i dalje zadržava ključnu ulogu u moralnom odlučivanju. *Održavanje čiste savesti je, prema njemu, usko povezano sa traženjem istine i Božje volje.*

Biblija je puna primera ljudi koji su zanemarili svoju savest, ignorisali je i doživeli brodolom vere o kome smo čitali da je Pavle upozorio Timoteja i nas.

Kralj Saul (1. Samuilova 13 i 15)

Kralj Saul je primer nekoga ko je postupno izgubio svoju savest i odanost Bogu. Njegova neposlušnost Bogu, poput prinošenja žrtve bez Samuila i neispunjavanja Božje zapovesti da potpuno uništi Amalečane (1. Samuilova 15), pokazuje kako

je zanemarivao Božje vođstvo i svoju savest. Njegova odluka da postupa po vlastitoj volji dovela ga je do toga da ga Bog odbaci kao kralja. Saulov pad pokazuje kako ignorisanje savesti može dovesti do duhovnog brodoloma.

Ananija i Safira (Dela 5:1-11)

Ananija i Safira su pokušali da prevare apostole i Boga, lažući o količini novca koji su predali u crkvi od prodaje svoje zemlje. Njihova odluka da lažu pokazuje kako su potpuno zanemarili svoju savest i moralne principe koje je crkva propovedala. Kao rezultat toga, oboje su pretrpeli trenutnu Božju osudu i umrli, što je ostavilo snažan utisak na ranu crkvu o ozbiljnosti laži i licemerja.

Biblija nam takođe pruža primere ljudi koji su čuvali i održavali svoju savest, ostajući verni Bogu i moralnim načelima, čak i u teškim situacijama. Evo nekoliko ključnih primera.

Josif (Postanje 39)

Josif je sjajan primer osobe koja je održavala svoju savest u teškim okolnostima. Kada ga je supruga njegovog gospodara, Potifara, pokušala zavesti, Josif je odbio i rekao: „*Kako bih uči-*

nio tako veliko zlo i sagrešio protiv Boga?” (Postanje 39:9). Iako je nepravedno optužen i bačen u zatvor, Josif je ostao veran svojim moralnim načelima i Bogu. Njegova savest ga je vodila da postupa ispravno, čak i kada su posledice bile teške.

David kada nije ubio cara Saula (1. Samuilova 24)

David je imao priliku da ubije cara Saula, koji ga je progonio i pokušavao da ga ubije. Međutim, iako je bio u povoljnoj poziciji, David je poštovao Saula kao „pomazanika Gospodnjeg” i nije želeo da digne ruku na njega. Rekao je: „*Gospod me sačuvao da ne učinim takvo zlo svom gospodaru, pomazaniku Gospodnjem, podižući ruku na njega*” (1. Samuilova 24:6).

Davidova savest ga je sprečila da učini nešto što bi bilo protiv Božjih načela, iako je imao priliku da okonča svoje nevolje. Mi danas treba da se čuvamo kada govorimo o drugima. Svi ponekad padamo na tom ispitu.

Danilo (Danilo 6)

Danilo je primer osobe koja je održala čistu savest i pred Bogom i pred ljudima. Kada su zaverenici doneli zakon koji je zabranjivao molitvu bilo kojem

bogu osim kralju Dariju, Danilo je nastavio da se moli svome Bogu, kao što je to uvek činio (Danilo 6:10). Nije pristao na kompromis sa svojom verom i savesti, čak i pod pretnjom smrti u lavljoj jami. Njegova odanost Bogu i čistoj savesti donela mu je Božju zaštitu i blagoslov.

Stefan (Dela apostolska 7)

Stefan, prvi hrišćanski mučenik, održao je čistu savest pred Bogom sve do svoje smrti. Kada je bio lažno optužen i doveden pred Sanhedrin, hrabro je svedočio o Hristu, bez straha od

posledica (Dela 7). Dok je bio kamenovan, Stefan je molio: „*Gospode, ne uzmi im ovo za greh!*” (Dela 7:60), pokazujući ne samo čistotu savesti nego i oprost prema svojim neprijateljima, slično Hristu.

Ovi primeri pokazuju ljude koji su kroz teška iskušenja i moralne izazove održali svoju savest pred Bogom i ljudima. Svaki od njih pruža jedinstvenu lekciju o tome kako vera i savest mogu da idu ruku pod ruku.

Božidar Galović, Novi Sad
Ellel služba u Srbiji

TOPIONICA JE ZA SREBRO
I PEĆ JE ZA ZLATO,
A GOSPOD ISPITUJE SRCA.

PRIČE SOLOMONOVE 17:3

AGAPE

VAŽNOST NADE

*Nepokolebljivo se držimo nade
koju ispovedamo, jer veran je
Onaj koji je obećao.
Jevrejima 10:23*

Većina hrišćana su čuli mnogo propovedi o veri i ljubavi, ali relativno malo njih su čuli o nadi. Takvo je bilo i moje stanje pre mnogo godina kada mi je očajnički bila potrebna pomoć od Boga. Čuo sam mnogo poruka na temu vere, dok su neke propovedi bile o ljubavi, ali ono što je meni bilo potrebno u konkretnoj situaciji, bila je nada. Sveti Duh me je morao odvesti direktno u Sveto Pismo, jer nikada nisam čuo govor o nadi. Sveti Duh je ispunio moju potrebu. Iz tog razloga sam posebno zainteresovan da ljudi shvate značaj nade.

Želim da shvatite šta je nada, koliko je važna i kako je možete imati. Nada je neophodna ako želimo da održimo kako veru tako i ljubav. Dokle god nemamo nadu, naša će vera „curiti“ i naša ljubav će zakazivati. Nada

nije opcija, već suština punine hrišćanskog života. Ljudi obično kažu: „Gde ima života, ima i nade.“ Mislim da ima mnogo istine u toj izjavi, ali i obrnuto je istina: „Gde je nada, tu je i život, i gde nema nade, nema ni života“.

Ja mislim da je beznadežnost jedno od najtužnijih stanja u ljudskom iskustvu. Teško mogu da zamislim išta tužnije od beznađa, pa ipak, bezbroj ljudi u našem svetu danas su potpuno beznadežni. Kada sedim na aerodromu, kada sam u šetnji ili ručam u restoranu, i kada pogledam lica drugih ljudi, vidim da mnogi od njih imaju prazan pogled beznađa. Hvala Bogu, mi ne moramo biti bez nade. Bog je veran svojim obećanjima.

Hvala ti Gospode što si Ti veran. Ti mi daješ nadu. Objavljujem da gde je nada, tu je i život. Nepokolebljivo ću se držati nade koju ispovedam. U Hristovo ime. Amin.

Derek Prince

PROROK JOIL

Istraživanje *Malih proroka* Starog zavjeta

Tokom vladavine Joaša (9. vijek prije Hrista), osmog kralja Judeje, prorok Joil se pojavio u Judi s proročkom porukom o hitnosti da ljudi vrate svoj duhovni fokus jer je prijetila i približavala se jedna regionalna kriza. Kraljevstvo Jude je iznenada pogodila pošast skakavaca koja je prijetila neminovnim uništenjem ekonomije i slomom društva.

U Joelu 1:1 piše: „*Reč Gospodnja koja dođe Joilu sinu Fatuilovom.*” Ovdje imamo jedini detalj iz Joilova ličnog života – ime njegova oca bilo je *Fatuil*, što znači „viđenje Boga” ili „vizija Boga”. To je jedini spomen Fatuila u Svetom pismu, ali jed-

nom je dovoljno, jer je njegovo naslijeđe proširio njegov sin Joil koji je bio proročki glas svojoj generaciji, ali i više od toga. Dokazi o tome nalaze se u Novom zavjetu. Na dan Pedesetnice, apostol Petar je započeo svoju propovijed citirajući Joilovo proroštvo o obećanju izlivanja Duha Svetoga (Joil 2:28-32, Djela 2:17-21). Takođe, apostol Pavle citira Joila 2:28 u Rimljanima 10:13: „*Jer koji god prizove ime Gospodnje spašće se.*”

Dok je ovaj dio Joilovog proroštva naširoko poznat i citiran među hrišćanima našeg vremena, posebno tokom proslave Pedesetnice svakog proljeća, ipak

se ne smije zaboraviti da je ovo proroštvo nade i ohrabrenja nastalo u periodu ekstremne krize. Stihovi 2-11 pružaju slikovit opis tih izazovnih vremena i daju principe za očuvanje našeg duhovnog kompasa:

Prepoznavanje istorijskih trenutaka - „*Čujte, starci; slušajte, svi stanovnici zemaljski; je li ovako šta bilo za vašeg vremena ili za vremena vaših otaca?*” (Joil 1:2). Duhovna tupost uzrokuje da propuštamo trenutke koji nam mijenjaju živote. Joel upozorava ljude da se suočavaju sa takvim odlučujućim trenucima u svojim životima i da moraju ustati kako bi se suočili sa izazovom.

Prepoznavanje generacijske važnosti - „*Pripovedajte to sinovima svojim, i sinovi vaši svojim sinovima, i njihovi sinovi potošnjem kolenu*” (Joil 1:3). Kako nacija odgovori na krizu, to utiče i na one koji ih gledaju – na njihovom djecu. Naše najveće ulaganje u životu je naslijeđe koje ostavljamo onima iza nas.

Prepoznavanje duhovne invazije - „*Šta osta iza gusenice izjede skakavac, i šta osta iza skakavca izjede hrušt, i šta osta iza hrušta izjede crv*” (Joil 1:4). Neprijatelj se kreće polako u fazama, zatim u talasima.

Majka gleda kroz prozor i vidi svoju djecu kako skupljaju tu i tamo ponekog skakavca; ona vidi da se zabavljaju igrajući se sa tim slatkim malim skakavcima. Nekoliko sati kasnije zabava završava uz plač njezine djece koju prekrivaju ova stvorenja. Od oblaka skakavaca ne mogu se više razaznati usjevi na poljima.

Prepoznavanje iscrpljenosti duhovnih resursa - „*Otrezni-te se, pijanice, i plačite; i ridajte svi koji pijete vino, za novim vinom, jer se ote iz usta vaših*” (Joil 1:5). Prorok Joel upozorava da je njihov ugodan – čak i ovisnički – stil života ugrožen i prekinut na samom izvoru.

Prepoznavanje neprijatelja, njegovih sposobnosti i taktika - „*Jer dođe na zemlju moju silan narod i nebrojen; zubi su mu kao u lava i kutnjaci kao u lavice*” (Joil 1:6).

Sjevernu Keniju je 2020. godine desetkovala bujica skakavaca koja je prekrila 2400 kvadratnih kilometara, što je šest puta više od područja beogradskog metra. Skakavci se mogu razmnožiti 20 puta u razdoblju od tri mjeseca i mogu dostići gustinu od 80 miliona po kvadratnom kilometru. Taj broj skakavaca može u jednom danu pojesti hrane kao 35.000 ljudi.

Prepoznavanje štetne stvarnosti - „*Potre vinovu lozu moju, i smokve moje pokida, sasvim ih oguli i pobaca, te im se grane bele. Ridaj kao mladica opasana kostreću za mužem mladosti svoje. Nesta dara i naliva iz doma Gospodnjeg; tuže sveštenici, sluge Gospodnje. Opuste polje, tuži zemlja; jer je potrveno žito, usahlo vino, nestalo ulja*” (Joil 1:7-10). Napravite inventuru svojih „polja”, odnosa s ljudima i s Bogom – da li se to smanjilo i da li je nagriženo nečim?

Prepoznavanje neprijateljskih ciljeva - „*Stidite se ratari, ridajte vinogradari, pšenice radi i ječma radi, jer propade žetva na njivi; Loza posahnu i smokva uvenu; šipak i palma i jabuka i sva drveta poljska posahnuše, jer nesta radosti između sinova ljudskih*” (Joil 1:11-12).

Prorok Joil jasno ističe da su neprijateljske mete za uništenje vaša ŽETVA, vaša RADOST, vaša BUDUĆNOST. Vrijedi li se za njih boriti? Da, vrijedni su toga. Ali kako se boriti protiv najezde desetaka miliona skakavaca? Sami to ne možemo.

Srećom, nismo ostavljeni bez nade, niti poraženi u suočavanju sa velikom krizom. Kraljevstvo Jude je imalo svoj put oporavka, koji je uključivao cijenu koju su svi u zemlji morali platiti na ličnom nivou. Ako su željeli da se njihova nacija izliječi i obnovi, proces je morao započeti pravom borbom – ne sa skakavcima, već sa duhovnom apatijom – ne sa stanjem njihove ekonomije, već sa stanjem njihovih srca.

Evo naglasaka plana djelovanja proroka Joila:

Cjelonoćni molitveni skupovi - „*Opašite se i plačite sveštenici; ridajte koji služite oltaru, dođite, noćujte u kostreti, sluge Boga mog; jer se unosi u dom Boga vašeg dar i naliv*” (Joil 1:13).

Post i molitva - „*Naredite post, oglasite praznik, skupite starešine, sve stanovnike zemaljske, u dom Gospoda Boga svog, i vapite ka Gospodu*” (Joil 1:14).

Pokajanje i slomljenost - „Zato još svoje” (Joil 2:16).

govori Gospod: Obratite se k meni svim srcem svojim i posteći i plačući i tužeći. I razderite srca svoja, a ne haljine svoje, i obratite se ka Gospodu Bogu svom, jer je milostiv i žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i kaje se oda zla” (Joil 2:12-13).

Dajte prioritet onome što je važno - „Trubite u trubu na Sionu, naredite post, proglasite svetkovinu” (Joil 2:15).

Ostavite po strani lične programe - „Saberite narod, osveštajte sabor, skupite starce, saberite decu i koja sisaju; ženik neka iziđe iz svoje kleti i nevesta iz ložnice

Obnovite zastupničku molitvu - „Između trema i oltara neka plaču sveštenici, sluge Gospodnje, i neka kažu: Prosti, Gospode, narodu svom, i ne daj nasljedstvo svoje pod sramotu, da njim ovladaju narodi; zašto da kažu u narodima: Gde im je Bog?” (Joil 2:17).

Prepoznajete li područja u kojima su skakavci napali vaš lični život, vašu porodicu, vašu crkvu, vašu zajednicu, vašu naciju? Preduzmite akciju odmah! Zaštite svoju žetvu, ispunite se radošću Gospodnjom, izgradite uspješnu budućnost!

Robert Jurjević, Sarajevo

**BLAŽENI SU ČISTI SRCEM,
JER ĆE ONI BOGA GLEDATI.**

EVANDJELJE PO MATEJU 5:8

AGAPE

NEMIJA

Ovu godinu smo počeli tako da smo se posvetili molitvi za našu zemlju. Našoj zemlji je istinski potrebno Gospodnje po-
hođenje. Potrebna je posvećenost dece Božije koja će biti spremna da ukorače u plan Božiji i dozvole Gospodu da budu upotrebljena na način kako je to Bog isplanirao. Da li se možda osećaš beznačajno? „Ko sam ja Gospode da uz-meš u obzir moju molitvu? Nisam vođa, pastor, ni poznata ličnost, ne znam ni lepo da se izražavam. Da li me uopšte primećuješ u mnoštvu ljudi?”

Gospodnji odgovor je: „Da! Ja znam ko si, poznajem te po imenu, znam tvoje želje i molitve. Nisi beznačajan u mojim očima. Imam plan za tebe i sa tobom. Ja mogu da upotrijebim samo jednu osobu da donesem promenu i da ostvarim svoj plan.”

Sve ovo je iskusio i Nemija koji nije bio čovek na položaju, već je bio kraljev sluga koji je živio daleko od svoje domovine, u zarobljeništvu. Bog je izabrao baš njega, običnog čoveka da ostvari svoj cilj, da bi zidine oko Jerusalema bile ponovo sagrađene.

Ukoliko želiš da se ohrabriš kroz Nemijin život, da vidiš kako i kada je od Boga dobio teret na

srce da baš on ode i uradi taj posao, da razumeš da i ti možeš biti Nemija današnjeg vremena u Božjim rukama, predlažem da proučavaš knjigu Nemijinu. Tako se možeš ohrabriti i pronaći svoje mesto u Božjem planu za tvoju zemlju. Najverovatnije nećeš doslovno graditi zidine, ali kao što je Nemija bio ožalošćen zbog nevolje svog naroda, možda si i ti ožalošćen zbog nevolje u porodici, u zajednici, naciji... Možda postaješ svestan „srušenih” stvari u našim životima. Bog jedva čeka da ti kažeš „da” na Njegov plan za tebe.

*Ova knjiga će te uvesti u detaljne i fascinantne istorijske događaje u Izraelu u ono vreme, ali će te takođe ohrabriti, izgraditi, premiti da se predaš u Gospodnje ruke da te On koristi i da donese promene. Pogodna je za lično proučavanje ili za proučavanje u grupi. Knjigu za proučavanje je izdala služba „Precept”, a možete je naručiti kod **Ksenije Sabo**.*

Cena knjige je 500 dinara.

Broj telefona: +381616119915

E-mail: ksenijasabo@gmail.com

DODIR MAESTROVE RUKE

Bila je prašnjava i ružna, i aukcionar je mislio da prosto ne vrijedi gubiti vrijeme na staru violinu, ali ju je ipak podigao sa osmijehom na licu.

„Koliko nudite dobri ljudi?“ - upitao je.

„Ko će početi da licitira?“

„Jedan dolar. Dva! Samo dva?“

„Dva dolara, ko će ponuditi tri?“

„Tri dolara, prvi put; tri dolara drugi put, ide za tri, ali ne...“

Iz neke prostorije u pozadini došao je sjedokosi čovjek i poklonio se. Onda je obrisao prašinu sa stare violine i zategnuo opuštene strune, te je zasvirao jednostavnu i prijatnu melodiju kao kad anđeo pjeva božićnu pjesmu.

Muzika je prestala, a aukcionar je tihim i mirnim glasom upitao:

„Koliko sada nudite za ovu staru violinu?“

Sada ju je držao sa naklonom.

„Hiljadu dolara!“

„Ko daje dvije hiljade? Dvije hiljade! Ko nudi tri?“

„Tri hiljade prvi put, tri hiljade drugi put.“

„Prodato!“ - rekao je konačno.

Ljudi su se smješkali, ali su neki dobacili:

„Ne shvatamo baš najbolje šta je promjenilo njenu vrijednost?“

Brzo je stigao odgovor:

„Dodir maestrove ruke.“

MM

DA ISUS DOĐE DANAS

Da li bi se presvukao prije nego Ga pustiš unutra?

Da li bi sakrio neke magazine i stavio Bibliju na njihovo mjesto?

Da li bi sklonio svoju svjetovnu muziku, a izvadio crkvenu pjesmaricu?

Da li bi Mu mogao dozvoliti da odmah uđe ili bi to prvo malo odlagao dok ne pospremiš unakolo?

Da li bi poveo Isusa sa sobom svuda gdje ideš, ili bi možda promijenio svoje planove tih dana?

Da li bi svoj život nastavio živjeti kao što ga živiš svakog drugog dana?

Razmišljam o tome kada bi Spasitelj bio s tobom dan ili dva, da li bi nastavio raditi stvari koje redovno radiš?

Da li bi nastavio govoriti ono što uvijek govoriš?

Da li bi ti bilo drago da Ga upoznaš sa tvojim najdražim prijateljima, ili bi se ponadao da oni neće navraćati dok On ne završi posjetu?

Da li bi ti bilo drago da On oстане s tobom za stalno, ili bi oдахnuo kada konačno ode?

Možda bi bilo zanimljivo znati što bi ti stvarno radio, da Isus dođe kao osoba da bude neko vrijeme s tobom.

PUTOVANJE DAVATELJA ŽIVOTA [2. DIO]

Pobačaj je prisutan i praktikovao u svim narodima svijeta i procjenjuje se da je 56 miliona djece godišnje pobačeno širom svijeta. Iako je pobačaj najočiti i najekstremniji način prekršaja protiv svetosti ljudskog života, ljudski život se obezvrjeđuje na nebrojene druge načine.

U Evanđelju po Jovanu 10:10, Isus kaže: „Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i ubije.“ To je duhovna istina koja stoji iza mnogih načina na koje se ljudska bića obezvrjeđuju u svijetu: kroz ropstvo, potčinjenost, zlostavljanje, napade i ubistva koje stoji kao ultimativni prekršaj

protiv ljudskog života. Stotine hiljada ljudi ubijeno je širom svijeta svake godine. Kroz cijelu ljudsku istoriju, ali posebno u zadnjih stotinu godina, svijet takođe svjedoči još strašnijem gubitku ljudskih života - uništavanju velikih grupa, ponekad i miliona ljudi.

Vidjeli smo da, kada se ljudski život ne cijeni kako treba, političke vođe, skupine ljudi i cijela društva pribjegavaju destruktivnim ponašanjima. Ono što ostaje uglavnom neviđeno, jeste jedna druga vrsta genocida koja godišnje ubija više ljudi nego svi dosadašnji primjeri zajedno. Pobačaji prekidaju život gotovo

56 miliona ljudi godišnje širom svijeta. Kao što svijet često okreće glavu od zvjerstava počinjenih u susjednim zemljama, mi smo kolektivno okrenuli glavu od brutalnosti pobačaja i njegovog uticaja na naše porodice, zajednice i narode.

Ako je istina da svaki ljudski život ima jednaku vrijednost u Božjim očima, onda oni koji ispovijedaju vjeru u Isusa Hrista ne smiju okretati svoju glavu od zla koje pravi pobačaj. Ne samo da mi moramo vidjeti, već trebamo i djelovati u ime onih koji ne mogu da odbrane sami sebe. „Izbavite one koje vode u smrt“ (Poslovice 24:11).

Prekršaji protiv svetosti ljudskog života

Postoje mnogi načini na koje se ljudski život može obezvrijediti i/ili umanjiti njegova vrijednost kroz kasniji životni vijek.

- Rano djetinjstvo: čedomorstvo, napuštanje.
- Djetinjstvo: seksualno zlostavljanje, trgovina ljudima.
- Adolescencija: ropstvo, napadi.
- Odrasla dob: prostitucija, silovanje.

- Starija dob: napuštanje, eutanazija.

Najveće zlo od svih prekršaja je pobačaj - ubijanje nerođenog djeteta, najnevinijeg ljudskog bića, najmanje sposobnog da se odbrani.

Pobačaj u svijetu

Postoji usmjereni globalni napad na svetost ljudskog života i nerođenu djecu. Svjetska zdravstvena organizacija je procijenila da se 210 miliona začeca godišnje događa prirodnim putem, sa procjenom da se njih 56 miliona prekine zbog pobačaja. To je više od stotinu pobačaja u minuti. To čini većinu utrobu najopasnijim mjestom na svijetu za dijete, a upravo je to mjesto koje je Bog predodredio da bude najsigurnije za dijete.

Zato što se događa prije nego što se osoba rodi, pobačaj će uvijek biti najranija tačka u kojoj ljudski život može biti ugrožen. Kada društvo dopusti da nerođeno dijete bude ubijeno pobačajem, zasigurno ćete vidjeti kako se ljudski život u tom društvu obezvrijeđuje u svim životnim fazama.

Ukoliko se usvoji stav koji priznaje vrijednost nerođenog

ljudskog bića, vrlo je vjerovatno da će se priznavati i vrijednost rođenih ljudskih bića. Ako nas naš stav vodi ka tome da branimo nerođeno dijete, prirodno je da ćemo braniti i novorođenčad, kao i djecu, adolescente, odrasle i starije.

Biblijski odgovor na pobačaj

Budući da svijet nije usvojio Božji pogled na nerođenu djecu – da su dragocjena, vrijedna i da su ljudi - životi miliona djece su završeni prije nego što su imali priliku iskusiti Božji plan za svoje živote. Nadalje, životi miliona žena i muškaraca – kao i onih koji su u odnosu s njima – izloženi su negativnom uticaju pobačaja. Mi kao Hristovi sljedbenici, dužni smo djelovati na ovom planu.

Bog nas zove da stanemo u odbranu onih koji se ne mogu sami odbraniti. „Otvaraj usta svoja za nijemoga i za pravo sviju nesretnika što propadaju. Otvaraj usta svoja, sudi pravedno i pribavi pravo siromahu i nevoljniku“ (Poslovice 31:8–9). „Šest je stvari koje Gospod mrzi, a sedam ih je gnusoba njegovu biću: ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje proljevaju krv nevinu, srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na zlo, lažan svjedok koji širi laži čovjek koji zameće svađe među braćom“ (Poslovice 6:16–19). „Bog je branitelj udovica i otac siročadi“ (Psalam 68:5). „On stvara dobrotu, pravo i pravdu na zemlji“ (Jeremija 9:24), i On je nas oblikovao, nosioce Njegovog

lika, da činimo isto. Bog očekuje od svog naroda da brani i brine se za one koji su u potrebi i koji nemaju svoj glas, uključujući i one najnevinije - one koji još nisu rođeni.

Bog nam govori da je vjera bez djela mrtva. „Šta koristi, braćo moja, ako ko kaže da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdašnje pa im neko od vas kaže: 'Hajdete u miru, grijte se i sitite', a ne date im što je potrebno za tijelo, koja korist? Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi“ (Jakovljeva 2:14–17). Budući da je Bog suveren, tako ni jedan život nije slučajnost. Budući da je ljudski život svet, svako dijete je dragocjeno u Njegovim očima. Mi to vjerujemo i u skladu s tim

trebamo djelovati jer nam Biblija govori kako je vjera bez djela mrtva.

Bog nam povjerava službu pomirenja. „A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. Jer Bog je u Hristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opaćina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja“ (2. Korinćanima 5:18–19). Mi smo izmireni sa Bogom kroz otkupljujuću snagu smrti i uskrsnuća Isusa Hrista. Sada imamo priliku dijeliti Radosnu vijest sa drugima, uključujući i one koji su suočeni ili su već donijeli odluku o pobačaju. Bog nastavlja miriti ljude sa sobom kroz Isusa Hrista i nas je izabrao kao glasnike tog pomirenja!

Zaključak

Tradicija i kulturološke prakse zaslijepile su jednako vjernike i nevjernike. Mnoga društva postala su samodopadna kada je u pitanju gubitak ljudskog života zbog pobačaja, a uništenje svijeta kao posljedica ubijanja nevine nerođene djece poprimilo je nemjerljive razmjere: 56 miliona života izgubljeno je svake godine, nebrojeno mnogo

života je uništeno, smanjena je populacija i potkopana su društva. Kada ne priznajemo vrijednost ljudskog života, rizikujemo da se prema drugima – uključujući i nerođe-noj djeci – odnosimo bez dos-tojanstva i poštovanja koje oni zaslužuju kao nosioci Božje slike.

Moralno propadanje našeg svijeta je u porastu – izvan Crkve i u Crkvi – i prestupi protiv bližnjih rastu u razmjeru i snazi. Uključeni smo u aktivnosti koje su bile nezamislive generacijama prije nas, i nesumnjivo ćemo uskoro svjedočiti nezamislivom zlu,

sve dok biblijsku teologiju o životu ne usvoje pojedinci, porodice, zajednica, društvo i narodi. Slava Bogu da Njegov Sveti Duh budi Crkvu Isusa Hrista (i njene pastire) za Njegovo srce prema životu. Još uvijek ima vremena da Njegova milost i milosrđe otkupe Njegovu vjerenicu, Tijelo Hristovo.

* * *

Tekst je dio materijala koji se koristi u okviru treninga pod nazivom *Putovanje davaoca života* (LIFE INTERNATIONAL).

Sandrina Jurjević, direktorica
Centra za život SVJETIONIK u Sarajevu
svjetionikcentarزازivot.com

EVO, NA OBA DLANA SAM TE UREZAO.

KNJIGA PROROKA ĀSAIJE 49:16

DVA PUTNIKA

I dući putem, sretnu se dvojica putnika: jedan siromah, a drugi bogat.

– Dokle putuješ? – upita bogataš siromaha.

– Do Gornjeg grada, dao Bog, ali mi valja proći kroz Donji grad – ponizno odgovori ovaj.

– I ja ću do Donjeg grada, a za posle ću videti – obradovan reče bogataš.

– Nego, kako bi bilo da nas dvojica nastavimo put zajedno? Meni bi valjala pomoć, pa eto...

– Može, gospodaru... Meni treba posao i hrana.

I tako njih dvojica krenuše zajedno. Kad stigoše pred kapiju Donjeg grada, dočeka ih stražar rečima:

– Ko ste vi?

– Sluga Božiji i najamnik ovog gospodara – odgovori krotko siromah.

– Sluga ničiji, već gospodar velikog imanja i ovog čoveka. Otvaraj! – naređivačkim tonom uzvрати bogataš.

Stražar ih propusti i oni uđoše u Donji grad. Na ulicama je sve vrvilo od svakakvog sveta i šarenila, koje je tu bilo izloženo na prodaju, kao i radnji i raznoraznih ugostiteljskih objekata i čega sve ne. Bogatašu se oči raspametiše ovim vašarom taštine, da on prosto nije znao gde da se pre okrene. Sav taj svet, privučen njegovim bogatstvom, zaustavljao ga je, vukući ga tamo-ovamo, što je njemu silno godilo. Široke ulice se svojom ponudom, raširivahu sve više i razdraživahu ga sve jače, privlačeći ga.

Sa druge strane, siromaha niko nije ni pogledao. Štaviše, za njega su ulice bile toliko uske i tesne, pretesne od nečovečne

grubosti, guranja, pogrda i ružnih reči. No on je to sve ćutke podnosio, revnosno prateći svog gospodara tokom ćitavog dana i ugađajući njegovim hirovima.

Kad pade noć, ponude postaše još drskije i besramnije, a bogataš već dovoljno omamljen i slab da im se odupre. Do ponoći, on beše skroz orobljen, bez ijednog dinara – ćak je i platu svog najamnika potrošio; ostao mu je tek beslovesni izraz na licu.

Siromah pak beše sav u ritama, izranjavan, ali i takav brinjaše o svom gospodaru, noseći ga do na kraj grada, gde beše kapija ka Gornjem gradu. I tu ih doćekaše stražari s pitanjem:

– Ko ste vi?

– Sluga Božiji i najamnik svog gospodara – odgovaraše siromah jedva dišući.

Kako to ćuše, stražari brže istrćaše pred njega i donesoše mu najlepšu haljinu, prsten i obuću na noge.

– Ali, ja sam samo najamnik, pogrešili ste... Gospodar je onaj tamo! – zbunjeno će siromah.

Stražari sa još većim udivljenjem pristupiše siromahu, oblaćeći ga i udovoljavajući mu. Bo-

gataš, kako vide to, pozeleni od zavisti.

– Šta to ćinite?! Ja sam ovde sam svoj; meni prilići ćast, ne njemu!

– Što vićeš? Mi tebi nepravdu ne ćinimo – odgovori mirno jedan od stražara.

– Ovde dolaze oni koji služe, a koji gazduju, njima je mesto drugo.

Ćuvši to, bogataš se vidno obradovan isćeri, oćekujući da će pred njega da izađe bolja i daleko raskošnija svita od ove za siromaha. Na njegovu žalost, samo što on to pomisli, ću iza sebe prvo tiho, a onda sve glašnije i jezivije rećanje.

Uplašen, on se hitro okrenu u smeru iz kojeg je ono dolazilo, i imaše šta i da vidi: po njega doćoše psi kakve zemlja još ne vide, a i kad bi videla, od straha bi se raspala.

I tako on, razrogaćenih oćiju, bi odveden njima, noseći u večnost, kao jedino blago, sliku siromaha kako ga sa velikom pratnjom i pesmom sa nebesa uvode u Gornji grad, ne kao slugu, već kao sina samog tamošnjeg Cara za kojim se zlatna kapija zatvorila.

BADEM

„Jer ja bdim nad svojom reči, da se ona ispuni.”

Jeremija 1,11-12

Knjiga proroka Jeremije, kao jedan od ključnih tekstova starozavetne literature, nudi bogatstvo dubokih religijskih i lingvističkih tema. Jednu od takvih tema možemo naći u Jeremiji 1:11-12, gde se pojavljuje fascinantna igra reči sa hebrejskim pojmovima „šaked” i „šoked”.

U ovim stihovima, Bog se obraća proroku Jeremiji kroz viziju bademovog drveta. Na hebrejskom jeziku, reč za bademovo drvo je „šaked”. U istoj viziji, Bog daje komentar na viđenje: „Jer ja pazim (šoked) na

svoju reč da je izvršim”. Reč „šoked” znači „paziti” ili „bdeći”. Tako se kroz ovu igru reči stvara dublje značenje i povezanost između vizije i božanske namere.

Bademovo drvo je poznato po svojoj karakteristici da cveta rano u godini, često dok je još zima. To cvetanje predstavlja budnost i rani znak proleća. U ovom kontekstu, „šaked” se može razumeti kao simbol Božije budnosti i pripravnosti da ispunji svoja obećanja. Na taj način, bademovo drvo postaje metafora za božansku pažnju i spremnost na delovanje.

Reč „šoked” produbljuje razumevanje Božijeg odnosa prema

svojoj reči. Bog ne samo da daje obećanja, nego i pažljivo pazi da ih ispuni. Ova igra reči naglašava Božiju posvećenost i vernost. Ona je simbol i podsetnik da Bog bdije nad svojom rečju sa budnošću i odlučnošću koju nalazimo u slikovitoj predstavi bademovog drveta.

Ova igra reči ima teološki značaj jer povezuje vizualnu percepciju proroka sa Božijom rečju i delovanjem. Kroz jednostavnu, ali moćnu igru reči, biblijski tekst nas podseća na neprestanu Božiju budnost i vernost. Za vernika, ovo je uteš-

ni podsetnik da Bog uvek pazi na svoje obećanje, bdije nad svojim narodom i deluje u pravom trenutku.

Igra reči „šaked” i „šoked” u Jeremiji 1:11-12 ne samo da pokazuje lingvističku veštinu biblijskih autora, već pruža duboko teološko i simboličko značenje. Kroz ovu igru reči, vernici se podsećaju na Božiju budnost, vernost i posvećenost, dok bademovo drvo postaje simbol ranog proleća koje najavljuje dolazak Božijih dela.

Rudi Ivanov, Ruma

**S NAMA JE GOSPOD NAD VOJSKAMA,
BOG JAKOVLJEV NAŠA JE TVRDJAVA.**

PSALAM 46:11

AGAPE

SPASENJE

Savle je bio veoma iskren religiozan čovek. Obrazovao se kod najboljih verskih učitelja svoga vremena. Progonio je hrišćane zato što je duboko bio ubeđen da time služi Bogu. Jednog dana je krenuo iz Jerusalema za Damask, da i tamo pohapsi Hristove sledbenike. Na tom putu je doživeo nešto što će zauvek promeniti njegov život. Sreo se sa vaskrslim Isusom. Možeš da se sretnješ sa religijom i ostaneš isti, možeš da se sretnješ sa crkvom i ostaneš isti, ali kad se sretnješ sa Isusom, nećeš ostati isti. Susret sa Isusom menja sve.

Isus je Savlu postavio samo jedno pitanje: "Zašto me progoniš?" Ko god progoni Hristove

sledbenike, progoni Hrista lično. Tada je Savle doživeo totalni preobražaj i preporod, i postao čuveni apostol Pavle. On je napisao pola Novog zaveta i doneo Hristovu veru na Balkan i u Evropu. Ja želim da vas pozovem da se sretnete sa Isusom i da Ga upoznate. Isus kaže: „Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. U meni će te naći odmor za svoju dušu” (Matej 11:2-29).

U Isusu ćeš pronaći ispunjen život za kojim toliko čezneš, umoran od praznine i bespuća ovoga sveta, i svih njegovih lažnih uživanja.

„Ko pije ovu vodu opet će ožedneti, a ko pije vodu koju mu

ja dajem, neće ožedneti doveka" (Jovan 4:13-14).

Jedino Isus može da ispuni tvoju dušu i da trajno zadovolji tvoju žeđ. Isus te toliko voli, više od bilo koga na zemlji. On je dao svoj život za tebe i za sve nas.

„Svi smo mi kao ovce zalutali, svako je išao svojim putem. A Gospod je zlodela svih nas natovario na njega. Zlostavljali su ga i mučili, ali on ne otvori svojga usta. Odveli su ga kao jagnje na klanje. On je uzeo naše slabosti, i poneo naše boli i bolesti, a mi smo mislili da ga to Bog kažnjava, udara i muči. Bio je proboden zbog naših prestupa, satrven zbog naših zlodela; njegga je snašla kazna koja nas učini celima i njegovim ranama smo isceljeni" (Isaija 53:4-7).

Isus je na krst poneo naše grehe, naše slabosti, boli i bolesti. Njegove rane nam donose oproštenje, isceljenje i oslobođenje. Šta treba da učinimo da doživimo ovo divno spasenje, ove divne blagoslove?

„Veruj u Gospoda Isusa Hrista, i spašćeš se ti i sav dom tvoj" (Dela 16:31).

Put spasenja, put povratka Bogu je kroz veru u Hrista i lično pokajanje.

„Pokajte se i okrenite se Bogu da bi vam se izbrisali gresi" (Dela 3:19).

Isus uzima naše grehe i prestupe, i nudi nam oproštenje i oslobođenje od krivice. Da bismo to dobili potrebno je da se pokajemo, da se okrenemo od naših grešnih puteva ka Bogu.

„Ako se moj narod ponizi, pomoli, potraži moje lice i okrene se od svog zlog načina života, ja ću ih čuti sa neba i oprostiću im grehe" (2. Dnevnika 7:14).

Ponos, arogantnost i buntovništvo vode u propast, a poniznost i poslušnost Bogu vode u slavu. Ako se vratiš Gospodu u poniznosti i zamoliš Ga da ti oprosti grehe u iskrenom pokajanju, tvoji gresi će biti izbrisani, oprošteni, i nestaće svaka krivica. Isus je to za nas obezbedio na krstu. On je platio kaznu za naše grehe, da mi verom u njega dobijemo oproštenje.

„Plata (kazna) za greh je smrt, a dar Božiji je večni život u Hristu Isusu, našem Gospodu" (Rimljanima 6:23).

„Ako tvrdimo da nemamo greha, sami sebe zavaravamo i istine nema u nama. Ako priznajemo svoje grehe, on je veran i pravedan, oprostiće nam grehe i očistiti nas od svake nepra-

vednosti" (1. Jovanova 1:8-9).

Kada se vratiš i okreneš Bogu kroz veru u Hrista i pokajanje, ti postaješ novo stvorenje, novi čovek.

„Ako je neko u Hristu, on je novo stvorenje; staro je prošlo, evo, sve je novo nastalo" (2. Korinćanima 5:17).

„Ako se čovek ne rodi ponovo, ne može da vidi Božije carstvo... Ono što je rođeno od tela, telo je, a ono što je rođeno od Duha, duh je. Ne čudi se što sam ti rekao da morate ponovo da se rodite" (Jovan 3.3,6-7).

Ponovno rođenje doživljavamo kada se okrenemo Bogu. Tada smo rođeni od Duha Božijeg. Naša grešna priroda je zamjenjena Božijom prirodom, prirodom pravednosti. Ta priroda nas podstiče da živimo po Božijoj volji.

Zbog nove prirode, koja je sada u nama, život u poslušnosti Bogu je pravo uživanje, i ne predstavlja borbu. Nama je sada strano da grešimo kao što je mački strano da laje. Sve staro je prošlo, postao sam novi čovek koji započinje novi život, život sa Bogom.

„Vi niste ponovo rođeni propadljivim semenom, nego nepropadljivim – Božijom Re-

čju, koja živi i prebiva zauvek" (1. Petrova 1:23).

Pošto si rođen nepropadljivim semenom, Božijom Rečju, tvoj novi život u Hristu je nepropadljiv. Ako si odlučio da se obratiš Bogu, onda moli ovu molitvu:

„Oče, dolazim Ti u ime Isusovo. Molim Te da mi oprostiš sve moje grehe. Odlučio/la sam da ostavim grešan život, i da se okrenem Tebi. Primam Isusa Hrista kao svog Gospoda i Spasitelja. Verujem da je Isus jednorodeni Sin Božiji, koji je umro i vaskrsao za moje spasenje. U Njemu i kroz Njega sam ponovo rođen i imam večni život. Hvala Ti Gospode, što si me spasao. Ja sam sada dete Božije. Amin."

Ovo je najvažnija odluka koju si u životu doneo. Kroz obraćanje dolazi spasenje. Da bi rastao u Gospodu i razvijao svoju veru, potrebno je da se moliš i čitaš Božiju Reč, Bibliju, svaki dan, da se priključiš zajednici vernika, crkvi, u kojoj se Božija Reč vrednuje i propoveda, i da svedočiš drugima šta je Gospod učinio za tebe.

Aleksandar Vitakić, Kraljevo

SAMARIĆANKA

Ovaj događaj je opisan u Jovanovom evanđelju, u 4. poglavlju.

Isus ide iz Judeje u Galileju, (sa juga na sever) i put vodi preko Samarije. Umoran je, prešao je sigurno 50-70 km. U gradu Sihar sede pored bunara. Dolazi žena po vodu, i Isus joj se obrati, žedan je i traži od nje da mu da vodu.

Šta je čudno u svemu ovome? Na prvi pogled ništa. Imamo žednog čoveka bez ikakve posude sa čime bi mogao sebi dohvatiti vodu, i ženu koja ima nešto čime može vaditi vodu i u stanju je da pomogne. Ipak, ima nešto čudnog u ovom susretu.

Žena pita: „Zašto ti, Judejin tražiš da piješ od mene Samarićanke?”

Ovo pitanje nam otkriva neke stvari.

Ko su bili Samarićani? Posle kralja Solomona, Izrael se podelio na dva kraljevstva, severno i južno. Asirci su osvojili severno kraljevstvo 722 godine pre Hrista, i odveli su u ropstvo vlastelu, bogate, obrazovane, a ostavili su siromašne i one od kojih nisu imali koristi. Zatim su doselili ljude drugih naroda, i neke Asirce na ovu teritoriju. Vremenom su se sklapali brakovi između jevrejskog

stanovništva i doseljenika. Iz ovih brakova su se rodila deca koje su ljudi zvali „polu-rasa”. Njihova religija je bila mešana. Pored vere u jednog Boga klanjali su se i idolima. Ovi ljudi su se zvali Samarjani ili Samarićani, i Jevreji ih nisu voleli.

Ovde sada vidimo kako se jedan Jevrejin obraća Samarićanki. Ovo je bilo loše iz dva razloga. Ona je bila iz Samarije, i bila je žena! Pre nego što je žena išta rekla, Isus je već dobro znao ko je ona; znao je sve o njoj. Znao je da je imala 5 muževa, a onaj sa kojim je u tom trenutku živela, nije joj bio muž.

Ako je neko bio odbačen od svog naroda, nesretan, sa promašenim životom, onda je

to bila ova žena. Isus je bezgrešan, živi svetim životom, stao je da razgovara sa njom, a ne ponižava je, i ne osuđuje.

Šta ta žena zna, i koje informacije ona ima? Ona zna da će jednog dana doći Mesija, koji će se zvati Hristos. Isus se onda predstavlja ovoj ženi, koja je i Samarićanka, i grešnica: „Ja sam taj, koji s tobom govorim.”

On se nije tako jasno i razumljivo nikome predstavio, ni pre ni posle ovog razgovora. U drugim prilikama bi rekao: „Ti kažeš”; ili: „Šta vi mislite?”; „Vidite čuda, čujete moje učenje, i šta mislite?”

Kakvo poštovanje prema ovoj grešnoj ženi. Predstavio joj se jasno i otvoreno.

Kako je na to ona reagovala? Ostavila je svoj krčag, vodu, i otrčala nazad u grad. Vikala je poruku što je glasnije mogla da bi je ljudi čuli: „Dođite da vidite čoveka koji mi je rekao sve što sam učinila! Da nije on Hristos?”

Rezultat njene poruke je bio da je ceo grad došao da vidi Mesiju. I poverovali su.

Ono što znamo o toj ženi, ukazuje na to da joj je život u

ruševinama bez Boga. Ne znam kakve su joj šanse bile da kao Samarićanka bar jednom godišnje ode u Jerusolim u hram da bi odnela žrtvu za svoje grehe. Sopstvenom snagom ona nikad ne bi mogla promeniti i srediti svoj život.

Ovo je istina i za sve nas. Nemoguće je sopstvenom snagom sebe promeniti, i srediti život što se tiče greha. Šta je onda rešenje? Da li uopšte ima rešenja?

Pogledajmo šta o tome govori Biblija.

1.) Svi ljudi, i muškarci i žene su sagrešili, znači da smo svi grešnici. Ako imam krštenicu, da sam kao beba u nekoj crkvi bila krštena na osnovu odluke mojih roditelja, to me nažalost neće učiniti bezgrešnom, niti pravednom pred Bogom.

2.) Biblija nas uči da greh ima svoju platu, a to je smrt. Bog je svet i ne možemo grešni doći u Njegovu prisutnost. To znači pošto smo grešnici mi smo osuđeni na večnu propast. Šta je onda rešenje?

3.) Bog je toliko ljubio čoveka da je On sam našao rešenje. Rodio se kao čovek (zbog toga obilježavamo Božić) da bi uzeo

na sebe grehe celog sveta - i moj, i tvoj, i greh Samarićanke. U Isusu je Bog kaznio greh. Isus je umro radi nas i zbog nas, bio je osuđen na smrt da mi ne bismo išli na sud i da ne bismo mi platili za naše grehe.

Mnogi ovo prime na znanje, ali ovde se zaustave. Ne čine sledeći korak, jer možda i ne znaju da postoji sledeći korak. Znaju činjenice o Isusu, slave Božić, Uskrs, i misle da je to sve. Misle da ono što je Isus učinio automatski pripada njima; ali, da li je tako?

Kod sklapanja braka, da li je dovoljno da jedna osoba izgovori „da”, ili trebaju oboje da kažu svoje „da”. Tako je i sa Isusom. On je rekao „da” kada je prihvatio da umre radi mene, a sada čeka da i ja kažem moje „da”.

Drugi primer je čokolada. Ja ponudim čokoladu i kažem da je za tebe, ali kada će ta čokolada zaista biti tvoja? Onda kada ispružiš svoju ruku i uzmeš ponuđenu čokoladu, ili ako ti je pošaljem poštom. Ako je niko ne uzme, niko neće ni imati koristi od toga.

4.) Vratimo se Samarićanki. Isus je znao da će ova žena doći

kod bunara; seo je i čekao. Kada je ona došla, oslovio ju je. Isto tako Isus čeka na nas, i naći će način da nas oslovi.

Možda ćeš čitati neku hrišćansku literaturu, i kroz to će te Bog osloviti. Možda će ti neko govoriti, ili ćeš slušati propoved u crkvi. Tada će se dogoditi da ćeš čuti, a ne samo slušati šta se govori. Čuo si to već 50 puta, ali sad nekako drugačije zvuči.

Tada će se probuditi vera u tvome srcu. Odjednom ćeš shvatiti ko je Isus, i da je ono što je učinio, uradio zbog tebe. Shvatićeš da je Njegova ljubav prema tebi tolika, i da si ti jedina osoba na ovom svetu, Isus bi i onda uradio ono šta je uradio. Toliko Mu je važna svaka osoba; toliko si Mu ti važan.

5.) Šta trebaš učiniti? Okrenuti se Isusu, takav kakav jesi. Ni Samarićanki Isus nije rekao: „Znaš li ti uopšte sa kim razgovaraš? Ja sam svet i bezgrešan, a pogledaj sebe. Idi prvo i sredi se. Sredi svoj život, pa ćeš onda biti dostojna da ja razgovaram sa tobom.”

Ništa slično nije rekao. Odmah joj je ponudio živu vodu, koju samo On može dati. I mi možemo doći k Njemu baš takvi kakvi smo. Prva stvar koju trebamo učiniti, jeste zatražiti oproštenje od Njega za naše grehe, i reći da verujemo da je On Mesija kroz koga mi imamo spasenje. Trebamo Ga pozvati da dođe u naš život i da upravlja našim životom. To je trenutak kada mi kažemo „da”.

Tamo gde Ga pozovu, On tamo ulazi. Samarićani su ga pozvali da dođe u njihov grad, On je otišao i ostao je tamo dva dana. Ako Ga mi pozovemo u naš život, On neće ostati samo dva dana, nego ceo naš život.

Kada shvatimo da smo grešnici i zatražimo oproštenje, On oprašta. Ono što je Bog oprostio, On to zaboravlja, neće više spominjati. Ti počinješ novi život. Biblija to naziva obraćenjem ili novim rođenjem. To nije promena vere ili promena religije. To je sređivanje tvog života sa Bogom. Gospod te i danas strpljivo čeka.

Ksenija Sabo, Subotica

DVA BRATA

Dva brata, jedan oženjen, a drugi neoženjen, posjedovali su farmu čije je plodno tlo davalo obilnu ljetinu. Pola je žita pripadalo jednom bratu, a druga polovina drugom.

Na početku je sve bilo dobro, sve su dijelili na pola. Onda se oženjeni brat noću povremeno počeo buditi i mislio je: „To nije fer. Moj brat nije oženjen i dobiva polovinu uroda s farme. Sa mnom je žena i petoro djece, i tako sam osiguran za svoju starost. Ko će se brinuti za mog brata kada ostari? On mora mnogo više staviti na stranu za budućnost nego što to čini sada, i stoga je on u većoj potrebi od mene.“

S tim bi mislima ustao, prikrao bi se kući svoga brata i istresao bi vreću žita u bratovu žitnicu.

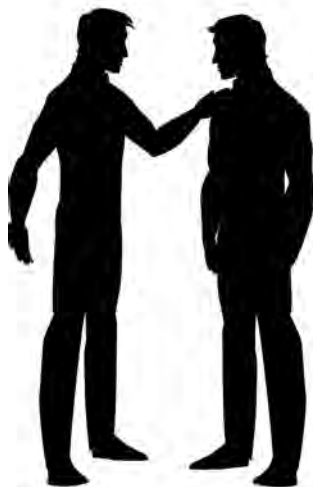
Neoženjenog brata počele su salijetati iste takve misli. Povremeno bi se budio iz sna i govorio bi sebi: „Ovo jednostavno nije pošteno. Moj brat ima ženu i petoro djece, a dobio je polovinu uroda sa zemlje. Ja ne mo-

ram nikoga prehranjivati osim sebe. Da li je stoga pravedno da moj brat, čije su potrebe očigledno veće od mojih, dobije isto toliko koliko i ja?“

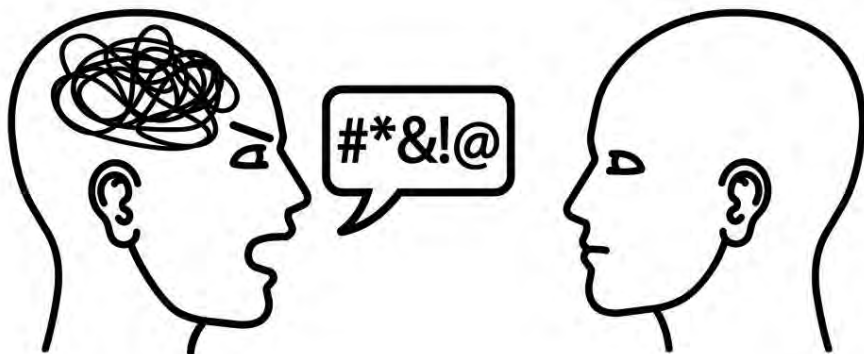
Tada bi ustao iz kreveta i odnio bi punu vreću žita u žitnicu svog brata.

Jedne noći obojica su ustala iz kreveta u isto vrijeme i naišli su jedan na drugoga s vrećom žita na leđima.

Mnogo godina nakon njihove smrti pročula se ta vijest. Kada su ljudi htjeli podići hram, izabrali su mjesto na kojem su se dva brata sreli, jer u mjestu nisu mogli naći svetije mjesto od toga.

PSOVANJE

Problem koji sam imao bila je i psovanje. U svom svakodnevnom govoru sam upotrebljavao čitav arsenal psovki da slikovito dočaram i „ukrasim“ svoj govor. Psovka mi je bila nešto sasvim normalno i u redu. Na kraju krajeva, tako se čitav moj narod izražava.

Nisam ja smislio psovke i nisam mislio ništa ružno dok bih psovao. To su mi bile samo uobičajene poštapalice – ilustracije – da se jednostavnije i duhovitije izrazim. Možda sam malo preterivao, ali to je bio sastavni deo mog imidža. Međutim, od vremena mog obraćenja Bogu, počeo sam da razumevam svu prljavost psovke.

Pokušavao sam da je zaustavim, ali mi je uspevalo samo dok bih ulagao maksimalni mentalni napor da se kontrolišem. To me je mentalno zamaralo i čim bi mi pažnja popustila, psovka je nekontrolisano izletala iz mene.

Počeo sam da se osećam nelagodno i posramljeno, ali nisam mogao sasvim da se oslobodim. Sa ovim problemom sam otišao pred Gospoda i priznao Mu da sam psovač i da mi se gadi što je tako, ali da sam ne mogu da se oslobodim. Zamolio sam Ga da mi pomogne.

Za Gospoda je možda to bilo komično, ali ja sam prošao period užasne neprijatnosti i stida.

Jer, kad god bih od tog trenutka opsovao, Gospod mi je u um stavljao viziju te psovke sa njenim punim sadržajem. Video sam živu sliku onog što bih izgovorio. Video bih svu ružnoću i prljavost. Izvinjavao sam se onima kojima sam upućivao psovku, a i onima koji bi je čuli.

To je trajalo oko mesec dana. Tada je psovka, kao knedla, počela da mi se zaustavlja u grlu. Bila je još uvek tu ali je više nisam izgovarao. Osećao sam kako njena sila slabi, kako se ona lagano gasi u meni i konačno nestaje.

Govor je sposobnost duhovne komunikacije. Reči su tako bitne. Lepota života je najvećim delom u lepoti reči. Gospod je u našim srcima dizajnirao kovnicu za reči. On želi da iz nas ističu dobre, ugodne i plemenite reči, kao dragulji, kao čisto zlato.

Ja sam od te kovnice napravio štalu iz koje se neprestano izlivalo đubre. Prljao sam se a prljao sam i druge. Hvala Gospodu na milosti i sili oslobođanja. Više ne moram da psujem.

Božidar Mladenović, Bela Crkva

ISUS TE POZIVA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.”
(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.”
(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista
kao svog Spasitelja i Gospoda,
onda Ga pozovi da to postane.***

***Ako si Ga već pozvao u svoj život
da bude tvoj Gospod i Spasitelj,
onda pomози drugima da učine to isto.***

Šta je EXPLORE?

EXPLORE je serija vikend kurseva osmišljenih da obuče i opreme Božiji narod kroz učenje, razumevanje i ličnu transformaciju.

Svaki kurs u **EXPLORE**-u sadrži vreme za slavljenje, biblijsko naučavanje, grupne diskusije, interaktivne aktivnosti i molitvu.

Možete se odlučiti za celokupan **EXPLORE** prijavom na sve vikend kurseve ili možete pratiti Explore program povremeno, pohađajući samo one kurseve koji vas najviše zanimaju.

EXPLORE

A

Kome je **EXPLORE** namenjen? **EXPLORE** je za sve od 18 do 118 godina! Bez obzira da li ste tek započeli svoj put sa Hristom ili ste hrišćani već dugi niz godina, dobrodošli ste. Nisu vam potrebne nikakve kvalifikacije – samo otvoreno srce za Gospoda!

- A1. OBILJE HRIŠĆANSKOG ŽIVOTA
- A2. DUBLJA INTIMNOST S BOGOM
- A3. MOĆ OPRAŠTANJA
- A4. KAKO PREVAZIĆI ODBAČENOST I IZDAJU
- A5. RAZOTKRIVANJE ZAMKI NEPRIJATELJA – DEO 1
- A6. ISCELJENJE OD UNUTRAŠNJIH POVREDA I BOLA
- A7. OBNOVA LJUDSKOG DUHA
- A8. KAKO UPRAVLJATI TEŠKIM ODNOSIMA
- A9. PREVAZILAŽENJE STRAHA I ANKSIOZNOSTI
- A10. RADIONICA ISCELJENJA

EXPLORE

B

„Jer, ko mene nađe, život nalazi.”

Postlovice 8: 35

- B1. BOŽJI PLANOV I SVRHA ZA MOJ ŽIVOT
- B2. RASKIDANJE BEZBOŽNIH OBRAZACA PONAŠANJA
- B3. RAZOTKRIVANJE ZAMKI NEPRIJATELJA – DEO 2
- B4. SUOČAVANJE SA TEŠKIM EMOCIJAMA
- B5. BOŽJI NAUM ZA SEKSUALNOST
- B6. ISCELJENJE OD NESREĆA I TRAUMA
- B7. ISCELJENJE KROZ KREATIVNO IZRAŽAVANJE
- B8. ŽIVOT U IDENTITETU KOJI MI JE BOG DAO
- B9. RAZLIKOVANJE DUHOVA – ODBRANA OD OBMANE
- B10. RADIONICA ISCELJENJA

KRENIMO NA PUTOVANJE PREOBRAŽAJA & PRIPREME!

KORAK PO KORAK PUTOVANJE
PREOBRAŽAJA I OPREMANJA
ZA SLUŽBU

EXPLORE

EXPLORE je serija vikend kurseva osmišljenih da obuče i opreme Božiji narod kroz učenje, razumevanje i ličnu transformaciju.

EXPLORE je namenjen svima koji...

- ...teže dubljem, prisnijem i sadržajnijem odnosu sa Bogom.
- ...shvataju da postoje stvari u njihovom životu koje ih sprečavaju da napreduju.
- ...žele da spoznaju Božji plan za svoj život kako bi ga sledili.
- ...žele da prodube razumevanje isceljenja kako bi služili drugima.

Zajedno ćemo otkriti da postoje nada i pomoć za probleme s kojima se svakodnevno suočavamo – anksioznost, stres, fizički bol, emocionalni nemir, problemi u odnosima, zavisničko ponašanje, depresija, ili možda nešto drugo.

Više informacija na:
info.srb@ellel.org / +381 63 863 4895

Ellel Ministries
Srbija